

Täysistunto

Keskiviikko 17.11.2021 klo 14.00—18.19

6. Valtioneuvoston selonteko kestävän kehityksen globaalista toimintaohjelmasta Agenda2030:sta Kohti hiilineutraalia hyvinvointiyhteiskuntaa

Valtioneuvoston selonteko VNS 3/2020 vp

Valiokunnan mietintö TuVM 1/2021 vp

Ainoa käsittely

Puhemies Anu Vehviläinen: Ainoaan käsittelyyn esitellään päiväjärjestyksen 6. asia. Nyt päätetään tulevaisuusvaliokunnan mietinnön TuVM 1/2021 vp pohjalta kannanotosta selonteon johdosta.

Tulevaisuusvaliokunnan puheenjohtajan Joakim Strandin esittelypuheenvuoron jälkeen keskustelu käydään etukäteen pyydettyjen puheenvuorojen osalta nopeatahtisena. Aluksi pidetään ryhmäpuheenvuorot, joiden pituus on enintään 5 minuuttia. Tämän jälkeen ympäristö- ja ilmastoministeri Krista Mikkoselle varataan mahdollisuus käyttää 5 minuutin puheenvuoro. Muiden etukäteen varattujen puheenvuorojen pituus on enintään 5 minuuttia. Puhemiesneuvosto suosittaa, että myös nopeatahtisen keskusteluosuuden jälkeen pidettävät puheenvuorot kestävät enintään 5 minuuttia. Lisäksi myönnän harkitsemassani järjestyksessä vastauspuheenvuoroja. — Keskustelu, edustaja Strand.

Keskustelu

14.15 **Joakim Strand r** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa puhemies, ärade talman! Viime vaalikaudella hallitus teki Suomen kaikkien aikojen ensimmäisen Agenda 2030 -selonteon ja vastaavasti tulevaisuusvaliokunta valmisteli eduskunnan kaikkien aikojen ensimmäisen Agenda-mietinnön. Suomi on kansainvälisessä vertailussa noteerattu ykkösenä siinä, kuinka Agenda-toimenpideohjelman toimenpiteitä on laajalla rintamalla viety eteenpäin ja eri mittareita kehitetty. Agenda on ohjannut nykyistä hallitusohjelmaa, ja ilmiöpohjaisuutta on edistetty myös budjetissa, niin kuin tulevaisuusvaliokunta on vuosien varrella monessa lausunnossa toivonut.

Nyt käsiteltävänä olevaa mietintöä varten olemme kuulleet pitkän listan asiantuntijoita sekä saaneet lausuntoja jopa yhdeksältä eri valiokunnalta. Kiitän jo tässä vaiheessa lämpimästi kaikkia lausunnonantajia sekä TuVin kollegoita ja sihteeristöä hyvin aktiivisesta ja sitoutuneesta työstä. Yksimielisessä mietinnössämme, joka sisältää myös 14 pontta, keskitimme systeemisen kestävyysmurroksen johtamiseen sekä toivon viestiin.

Arvoisa puhemies! Suomen kestävän kehityksen politiikan taustalla on laaja institutionaalinen rakenne ja moniulotteinen toimintamalli. Toimenpiteitä suunnittelevat, toteuttavat ja arvioivat lukuisat toimikunnat, paneelit, raadit, pyöreät pöydät sekä tutkimus- ja työryhmät. Työtä ohjaavat erilaiset ohjelmat, strategiat, tiekartat sekä seuranta- ja arviointi-indikaattorit. Toimijoiden ja toimintojen moninaisuus kertoo suomalaisen yhteiskunnan laa-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

ja-alaisesta ja pitkäjänteisestä sitoutumisesta kestäväen kehityksen edistämiseen. Samalla kuitenkin kasvaa riski päällekkäiselle työlle, siiloutumiselle sekä sille, että tehtyä työtä ei hyödynnetä täysimääräisesti.

Ärade talman! Framtidsutskottet föreslår att man i fortsättningen i redogörelsen om Agenda 2030 mer detaljerat ska beskriva hur åtgärdsprogrammet är förenat med Finlands övriga politik för hållbar utveckling. Utskottet betonar även att hållbarhetsomställningen i sin helhet kräver en värdediskussion om vad vi kan vara eniga om och vilka de viktigaste prioriteringarna är.

Kestävyysmurroksen johtaminen edellyttää arvokeskustelua siitä, mistä voimme olla yhtä mieltä ja mitkä ovat tärkeimmät prioriteetit. Kestäväen kehitykseen sisältyy merkittäviä poliittisia jakolinjoja sekä kansallisesti että kansainvälisesti liittyen muun muassa hiili-neutraalisuuden, EU:n yhteistyön syventämisen tai EU:n tai Suomen vihreän siirtymän edelläkävijyyden tavoiteltavuuteen. Sen sijaan ympäristöteknologiaa valmistavien yritysten kilpailukyvyyn ja osaamisen vahvistamista, uuden teknologian kehittämistä sekä kestäväää työllistävää kasvua ja arjen hyvinvointia lisääviä sosiaalisia innovaatioita tukevat tavalla tai toisella kaikki osapuolet. Nämä jakolinjat ja jännitteet ovat tulleet näkyville myös mietintöä tehdessä esimerkiksi joidenkin lausuntovaliokuntien lausuntoihin jätettyinä eriävinä mielipiteinä. Suomalaisen kansalaisyhteiskunnan on kyettävä käymään avointa keskustelua niin kestävyysmurroksen hyvistä kuin huonoistakin seurauksista.

Arvoisa puhemies! Tulevaisuusvaliokunnan mielestä kansallisesti merkittävimmät kestävyysmurroksen pullonkaulat ovat ekologinen velkaantuminen, muita pohjoismaita alhaisempi työllisyysaste sekä muun muassa väestökehityksestä johtuva kuormitus julkiselle taloudelle. Tähän kokonaisuuteen sisältyvät myös yksinäisyyteen, mielenterveyteen ja liikukumattomuuteen liittyvät ongelmat. Merkittäviä mahdollisuuksia puolestaan liittyy positiivista kädenjälkeä jättäviin eli myönteisiä kestävyysvaikutuksia tuottaviin ratkaisuihin, jotka luovat kestäväää työllistävää kasvua. Esimerkiksi kiertotalouteen liittyy suuria kestäväen kasvun mahdollisuuksia. Kulttuurista kestävyyttä ja henkistä resilienssiä voidaan vahvistaa kehittämällä yhteiskunnallista arvokeskustelua. Tulevaisuusvaliokunta katsoo, että kunnat ja julkiset hankinnat ovat merkittävä kestäväen kehityksen toimeenpanon ajuri.

Arvoisa puhemies! Globaaleja kestävyysaasteita voidaan ratkaista vain osaamistason nostolla ja nojautumalla tutkittuun tietoon. Suomen rajat ylittäviä positiivisia ja negatiivisia ulkoisvaikutuksia on seurattava, samoin luontopääoman ja inhimillisen pääoman kehitystä.

Värderade talman! Framtidsutskottet understöder i likhet med kulturutskottet och ekonomiutskottet en höjning av satsningarna på forskning och utveckling till fyra procent av bnp.

Tulevaisuusvaliokunta myös muistuttaa, että tieteen ja taiteen yhteistyö tukee osallisuutta ja tuottaa uusia näkökulmia kestäväen elämäntapaan. Lisäksi tulevaisuusvaliokunta korostaa tarvetta mahdollistaa paremmin jatkuva ja kumulatiivinen oppiminen oppilaitosten yhteistyössä yritysten, yhdistysten ja järjestöjen kanssa niin, että opinpoluissa ja osaamisrekisterissä voidaan entistä paremmin hyödyntää myös virallisen tai muodollisen koulutuksen ulkopuolella tapahtuvaa oppimista sekä tukea alueellisia vahvuuksia. Erityishuomiota tulee kiinnittää matalan koulutustason omaavien tavoittamiseen.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Ärade talman! Framtidsutskottet betonar också betydelsen av fritt bildningsarbete i den kontinuerliga inläringen och behovet att öka den grundläggande konstundervisningen på alla undervisningsstadier.

Tki:tä ja koulutusta on tärkeää suunnata vihreän siirtymän osa-alueille, ja niiden ympärille tarvitaan systeemitason suunnittelu-, kehitys-, tutkimus- ja liiketoimintaosaamista sekä talentikeskittymiä uusine yhteistyön muotoineen, uusien ekosysteemien rakentamista, kansainvälistä tutkimusta, koulutusta sekä tarvittaessa demonstraatio- ja pilottilaitoksia, suurten investointien vivutusta ja riskien jakamista.

Arvoisa puhemies! Tulevaisuusvaliokunnan teettämässä raportissa teknologioiden kestävyyspotentialista on kehitetty kriteeristö, joka mahdollistaa monenlaisten teknologioiden systemaattisen arvioinnin Agenda 2030 -tavoitteiden suhteen. Selvityksen perusteella kaikkiin tavoitteisiin liittyy suuria teknologisia mahdollisuuksia, muun muassa energiavaroja ja sähköistyminen, tekoäly ja digitaaliset kaksoset, autonomisesti liikkuvat robotit, 3D-tulostus ja älykäs robotiikka, sisäviljely, aurinkoenergia ja aurinkopolttoaineet, vihreät teolliset raaka-aineet, virtuaalitodellisuus, henkilökohtaiset mittalaitteet, tietokoneavusteinen oppiminen, transaktioiden digitalisaatio sekä alustat, joukkoistus ja jakamistalous.

Tulevaisuusvaliokunnan mielestä Suomi tarvitsee innovatiivisen, rohkean ja kansallisesta osaamisesta lähtevän Positiivinen kädenjälki -ohjelman. Kestävän kädenjäljen avulla voidaan myös vahvistaa myönteistä viestiä kestävyysmurroksesta, kun kestävä kehityksen haasteita tarkastellaan kestävä työllistävän kasvun näkökulmasta. Tulevaisuusvaliokunta kuitenkin muistuttaa, että kestävä teknologian kehittäminen edellyttää myös teknologian eettistä arviointia, parempaa sääntelyä sekä uuden teknologian yhteiskunnallisten ja terveysvaikutusten arviointia.

Tulevaisuuden teknologioihin liittyen on kuitenkin tuotava esille huoli Euroopan kyvyistä. Tällä hetkellä viisi suurinta yhdysvaltalaisista teknologiayhtiötä ovat yhtä arvokkaita kuin kaikki Lontoon pörssin, Saksan pörssin ja kaikkien Pohjoismaiden ja Baltian maiden pörssien lista-arvot yhteensä. Näissä pörsseissä on myös suuri osa eurooppalaisista teknologiayhtiöistä. Vastaavasti maailman 40 suurimman teknofirman joukossa on 21 yhdysvaltalaisista, kymmenen kiinalaisista ja ainoastaan neljä EU-alueen yhtiötä. Näistä yhdysvaltalaisien yhtiöiden keski-ikä on noin 40 vuotta, kiinalaisten noin 25 vuotta ja eurooppalaisten yli 100 vuotta. Asiantuntijoiden mukaan Euroopassa kyllä syntyy startup-yrityksiä yhtä paljon kuin Yhdysvalloissa, mutta yritykset selvästi skaalautuvat muualla.

Ärade talman! Europa bör bli betydligt bättre på att utveckla och även kommersialisera och multiplicera för framtiden avgörande teknologiska lösningar.

Lopuksi, arvoisa puhemies, kansalaiskeskustelussa on kyettävä tuomaan esiin erilaisia kantoja ja näkökulmia ja keskusteltava avoimesti sekä murroksen hyvistä että huonoista seurauksista.

Värderade talman! Också de mer tystlåtna i samhällsdebatten såsom barn, unga, invandrare, personer med funktionsnedsättning och äldre måste tas med som aktiva och värdefulla aktörer i hållbarhetsomställningen.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Arvoisa puhemies! Päätöksenteon pohjaksi tarvitaan tietoa niin mahdollisuuksista kuin uhkistakin, mutta ilmastonmuutoksella, lajikadolla, pandemioilla, luonnonkatastrofeilla ja muilla romahduksilla pelottelu ei ole oikea tapa edetä kestäväan kehitykseen. Parhaiten muutokseen innostavat positiiviset esimerkit maailmalta ja kotimaasta läheltä ihmisen omaa arkea. Kestävästä tulevaisuudesta on tehtävä ihmisen kokoinen ja näköinen. — Kiitos.

Puhemies Anu Vehviläinen: Siirrymme ryhmäpuheenvuoroihin. — Edustaja Mäkisalo-Ropponen.

14.25 Merja Mäkisalo-Ropponen sd (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Läpileikkaavana teemana sekä Agenda 2030 -selonteossa että lausuntovaliokuntien ja asiantuntijoiden lausunnoissa on tarve systeemisen kestävyysmurroksen aikaansaamiselle koko yhteiskunnassa. Tässä puheenvuorossa tuon esille joitakin kestävyysmurroksen välttämättömiä reunaehtoja.

Valiokunnan asiantuntijakuulemisissa korostui ympäristön nopeasti huononeva tila. Maailman talousfoorumin mukaan ilmastonmuutoksen torjunnan epäonnistuminen ja luonnon monimuotoisuuden romahdus ovat nousseet kuuden vakavimman ihmiskuntaa uhkaavan riskin joukkoon. Vaikka useita asiantuntijoiden ja myös valiokuntien lausuntoja yhdistää näkemys tarvittavien systeemisten muutosten vaikeudesta ja raskaudesta, niin useimmat toteavat muutosten olevan samalla myös merkittävä taloudellinen mahdollisuus ja tulevaisuusinvestointi kestäväan työllistävään kasvuun.

Sosiaalisen, taloudellisen ja ekologisen kestävyiden rinnalla on puhuttava myös kulttuurisesta kestävydestä, sillä murrokselliset ratkaisut edellyttävät huomion kiinnittämistä niihin tapoihin, arvoihin ja merkityksiin, joiden varassa elämäntapamme rakentuu. Tarvitsemme kenties sivistyskäsitteen uudelleenmäärittelyä. Esimerkiksi kulutuksen eetos on sulautunut kulttuuriimme, ja koska kulutuskulttuuria olisi kestävyysmurroksessa suunnattava kiertotalouteen, muutoksen on tapahduttava myös yksilöiden identiteetissä ja toimintatavoissa, joihin puolestaan vaikuttavat yhteisöllisessä toiminnassa ilmenevät kulttuuriset tavat, tottumukset ja arvostukset. Kestävyysmurroksen kulttuurin tukemiseksi olisi syytä vahvistaa tieteiden välistä kestävyystutkimusta etenkin ihmistieteiden piirissä.

Arvoisa puhemies! Poliittikkajohdonmukaisuus on merkittävä osa Agenda 2030 -toimenpideohjelmaa, ja tulevaisuusvaliokunta on jo pitkään lausunut poliittikkajohdonmukaisuuden, ilmiöpohjaisen budjetoinnin sekä bkt-mittaria täydentävien kestäväan hyvinvointitalouden mittareiden tarpeesta, joilla voidaan seurata kestäväan kehityksen edistymistä pitkäjänteisesti yli budjetti- ja vaalikausien. Erityisen tärkeää on luontopääoman ja inhimillisen pääoman seurannan kehittäminen ja kytkeminen talouden seurannan yhteyteen. Meidän on opittava myös laskemaan toimimattomuuden hintaa eli sitä, mitä maksaa inhimillisesti, ekologisesti ja taloudellisesti, jos emme edisty kestäväan kehityksen tavoitteissa.

Tulevaisuusvaliokunta ehdottaa kehitettäväksi myös erityistä tulevaisuusarviointia, jolla voidaan arvioida ennakointitiedon hyödyntämistä lainsäädännön valmistelutyössä. Tarkastusvaliokunnan ja tulevaisuusvaliokunnan yhteiskuulemisessa nousi esille myös tarve vahvistaa riskien arvioinnin, varautumisen ja ennakointitoiminnan välistä kytkentää valtionhallinnossa. Poliittikkajohdonmukaisuudessa korostuu myös ilmiöpohjaisen lähestymistavan, esimerkiksi ilmiöpohjaisen budjetoinnin, merkitys. Toimenpiteitä konkretisoivat, koordinoivat ja arvioivat tiekartat ja seurantamittarit ovat keskeisiä poliittikkajoh-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

donmukaisuuden ja tietoon perustuvan päätöksenteon välineitä. Kehityksen etenemistä ja tavoitteiden saavuttamista tulee arvioida systemaattisesti yli hallituskausien.

Tärkeää on saada kaikki yhteiskunnan jäsenet, myös lapset, nuoret, maahanmuuttajat, erityisryhmät ja ikääntyneet, mukaan aktiivisiksi toimijoiksi ja kestävyysmurroksen tekijöiksi. Konkreettinen yhteistyö lisää työn ja arjen toiminnan mielekkyyttä ja luottamusta siihen, että kukaan ei jää jälkeen eikä ketään jätetä yksin. Osallistuminen etenkin arkea muuttavista ja parantavista muutoksista päättämiseen on tehokas tapa edistää kansankunnan henkistä, tulevaisuuteen suuntaavaa resilienssiä. Kansalaiskeskustelussa on kyettävä tuomaan erilaisia kantoja ja näkökulmia ja keskusteltava avoimesti sekä murroksen hyvistä että huonoista seurauksista.

Arvoisa puhemies! Lopuksi muutama sana toivon viestin tärkeydestä. Useissa asiantuntijalausunnoissa toivottiin tunnetason parempaa huomioimista viestinnässä. Ihmiset tarvitsevat mahdollisuuden ympäristösyllisyyden, surun ja suuttumuksen tunteiden tunnustamiseen, mutta samaan aikaan yhteisöllinen tuki, myötätuntoinen kohtaaminen, myönteiset tulevaisuuskuvat, ylpeydenaiheet ja merkityksellisyiden ja toivon korostaminen ovat tärkeitä kaikille ja etenkin nuorille. Ne mahdollistavat tunteiden kanavoimisen kansalaisaktiivisuudeksi. Tarvitaan entistä laajempaa viestintää siitä, että on monenlaisia toimia, valintoja ja kulutuspäätöksiä, joiden kautta itse kukin voi kantaa vastuuta kestävyysmurroksen edistämisestä.

Vastuuta kestävästä kehityksestä ei kuitenkaan saa vyöryttää ensisijaisesti yksilötasolle, vaan päättäjien on luotava kestäväälle toiminnalle uskottavat ja toivoa antavat suuntaviivat ja edellytykset. Parhaiten muutokseen innostavat positiiviset esimerkit läheltä ihmisten omaa arkea, ja kuten puheenjohtajakin totesi äsken, kestävästä tulevaisuudesta on tehtävä ihmisen kokoinen ja näköinen. — Kiitos.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Peltokangas.

14.31 **Mauri Peltokangas ps** (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Agenda 2030, YK:n kestävä kehityksen toimintaohjelma, sovittiin YK:n jäsenmaiden kesken vuonna 2015. Se tuli virallisesti voimaan vuoden 2016 alussa. Maailmanlaajuisen toimintaohjelman ytimenä ovat 17 yhteisesti hyväksyttyä tavoitetta ja niiden 169 alatavoitetta, jotka koskevat yhtäläisesti kaikkia jäsenvaltioita. Agendan ja kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttaminen niin Suomessa kuin muissakin EU-jäsenmaissa on monelta osin kytköksissä Euroopan unionissa tehtävään päätöksentekoon. Suomi ja erityisesti Suomen nykyinen istuva hallitus ovat toimeenpanneet Agendaa alusta saakka määrätietoisesti. Itse asiassa Suomessa hallitus on määritellyt yhdeksi isoksi tavoitteekseen niin sanotun osallistavan ja osaavan Suomen, joka on sosiaalisesti, ekologisesti ja taloudellisesti kestävä, hiilineutraali yhteiskunta. Nyt käsittelyssä oleva selonteko on järjestyksessään toinen toimeenpanosuunnitelma, joka on annettu selontekona eduskunnalle.

Arvoisa puhemies! Perussuomalaisten eduskuntaryhmä näkee, että kehitysyhteistyön rahoitusta tulee tarkastella jatkossa nykyistä kriittisemmin, sillä kehitysyhteistyön kanssa tekemisissä olevien tahojen oma intressi on yleensä esittää kehitysyhteistyö erittäin myönteisessä valossa. Suomalaisten veronmaksajien kehittyvien maiden hankkeisiin lahjoittamalle rahalle tulee asettaa huomattavasti tiukempia reunaehdotuksia pitkäaikaisten tavoitteiden toteutumisesta. Toisaalta koronavirukseen myötä on hyvä tarkastella myös kansallista ruokaturvaa ja ruoantuotannon muutosjoustavuutta globaalista näkökulmasta. Perussuomalaiset

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

näkevät, että Suomen on perusteltua huolehtia jatkossakin elintarvikehuoltovarmuudesta, jonka yksi kulmakivi on juuri vakaa ja hyvin toimiva kotimainen ruoantuotanto.

Perussuomalaisten eduskuntaryhmä korostaa, että kestävä kotimainen ruokajärjestelmä voi rakentua vain ja ainoastaan kannattavan kotimaisen alkutuotannon varaan, ei muuhun. Alkutuotannon kannattavuuden vahvistaminen eri keinoin on tästä syystä erityisen tärkeää, ja toimintaohjelman toimeenpanossa tulee löytää konkreettisia toimenpiteitä ja kohdennuksia maatalouden tukiin siten, että niillä saavutetaan myös maataloustuotannon taloudellinen kestävyys. Alkutuottajien syyllistäminen ilmastopolitiikan varjolla tulee lopettaa. Lisäksi perussuomalaisten eduskuntaryhmä haluaa muistuttaa siitä, että tuotantoeläinten terveydenhuolto ja hyvinvointi ovat osa kansallista laatustrategiaa ja vahvistavat näin koko ruokaketjun kestävyyttä.

Arvoisa puhemies! Me haluamme korostaa, että jo nyt suomalaisen naudanlihan tuotanto pohjautuu nurmiruokintaan eikä rehuna käytetä soijaa. Hallitusohjelman mukaisesti ilmastoruokaohjelman yksi tavoite on tukea yhteiskunnan siirtymistä kohti kestävästä ruokajärjestelmästä. Kestävään ruokajärjestelmään kytkeytyvät myös suunnitelmat nostaa kalatalous ja porotalous kilpailukykyisiksi. Pidämme tärkeänä, että kehitettävät uudet innovaatiot ovat tuotteistettavissa ja mahdollistavat suomalaisten elintarvikealan toimijoiden viennitoiminnan laajentumisen.

Kestävässä metsätaloudessa tulee näkyä erityisesti toiminnan pitkäjänteisyys ja siten vaatimus politiikan ennakoitavuudesta ja muutosten hallitusta toteutuksesta. Suomessa vahvuutena metsätaloudessa voidaan pitää myös yritysten merkittävää roolia ja laajaa omaehtoista työtä Agenda 2030:n toimeenpanossa, mistä metsäteollisuuden vastuullisuussitoumukset ja metsäympäristöohjelma ovat hyviä esimerkkejä. Lisäksi metsätalouden ilmastotiekartassa on listattu useita toimia metsien kestävä kasvun turvaamiseksi. Perussuomalaisten eduskuntaryhmä on jo aiemmissa lausunnoissaan kiinnittänyt huomiota siihen, että metsät on pidettävä hyvässä kunnossa, jotta ne voivat säilyttää luonnon monimuotoisuuden, ilmaston kannalta tärkeät tehtävänsä sekä metsätalouden tuottokykynsä.

Arvoisa puhemies! Lopuksi muutama näkökulma vielä hallituksen harjoittamasta työllisyyspolitiikasta. Kuten selonteossa todetaan, siirtyminen hiilineutraaliin talouteen osuu samaan aikaan laajemman työmurroksen kanssa. Hallitus on luvannut, että oikeudenmukaista siirtymää hiilineutraaliin talouteen tuetaan muun muassa koulutuksen ja työvoimapalveluiden ja elinikäisen ohjauksen keinoin. Perussuomalaisten eduskuntaryhmä näkee, että hallituksen tekemät työllisyystoimenpiteet eivät ole olleet riittäviä eivätkä myöskään realistisia. Itse asiassa hallitus on siirtänyt vastuuta tuleville hallituksille myös työllisyyssektorilla. Ne toimet, joita hallitus on tehnyt, ovat täysin kosmeettisia, kuten oppivelvollisuuden pidentäminen.

Me perussuomalaiset näemme, että Suomessa on palautettava pikaisesti poliittisen päätöksenteon keskiöön toimintaohje: ”Energianhinnalla on pystyttävä korvaamaan Suomen kaukainen sijainti kilpailijamaihimme ja maan sisäiset pitkät kuljetusmatkat.” Ainoastaan edullisella energianhinnalla on mahdollista kompensoida tuotteidemme markkinoille kuljettamisen pitkän matkan lisäkustannukset. Hallitus tuntuu nyt unohtaneen tämänkin politiikassaan täysin. — Kiitos.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Kaunisto.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

14.36 Ville Kaunisto kok (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Tämä keskustelu ei olisi voinut tulla parempaan aikaan. YK:n ilmastokokous Glasgow'ssa päättyi viime viikolla. EU:ssa ja myös täällä eduskunnassa on parasta aikaa käsittelyssä massiivinen EU:n 55-valmiuspaketti. Monet kunnat ja kaupungit ovat uusien valtuustojensa voimin asettaneet kunnianhimoisia tavoitteita kohti kestävämpää yhteiskuntaa.

Monille meistä uutiset Glasgow'sta, EU:sta tai kotikuntiemme valtuustoista ovat joko liian paljon tai liian vähän. Itse kuulun ja kokoomuksen eduskuntaryhmä kuuluu tässä tyytyväisten joukkoon siinä, että konkreettisia toimia viedään eteenpäin. On hyvä, että huolta ihmiskunnan tulevaisuudesta kannetaan laajasti, monilla tasoilla, erilaisten ja erikokoisten toimijoiden työnä. Ympäristön nopeasti huononeva tila planeetallamme on tosiasia, jota ei voi kieltää eikä paeta.

Toisaalta tämän tosiasian tunnustamisen pitäisi sisältää myös ymmärrys siitä, kuinka isosta ja vaikeasta haasteesta on kyse. Ajattelen muun muassa maailman ilmatieteen laitoksen pääjohtajan Petteri Taalaksen viisaita sanoja siitä, että vaikka ilmastopäästöt lopetettaisiin tänään, ilmastomuutos jatkuisi vuoteen 2060 saakka. Siksi tarvitaan pitkäjänteistä tekemistä, hyvää harkintaa ja maalaisjärkeä. Meidän päättäjäsukupolvemme on tehtävä tänään parhaamme, jotta lastemme ja heidän lastensa joukosta nousevat päättäjät voivat taa-ta omille lapsilleen nykyistä kestävämmän ilmaston ja yhteiskunnan. Maapallo on aina lainassa tulevilta sukupolvilta.

Arvoisa puhemies! Kokoomuksen eduskuntaryhmä suhtautuu positiivisesti ja rakentavasti myös käsittelyssä olevaan tulevaisuusvaliokunnan mietintöön Agenda 2030 -selonteosta. Mietinnössä on mielestämme realistinen arvio siitä, mikä on Suomen asema Agenda 2030 -tavoitteiden saavuttamiseksi. Yhdessä muiden Pohjoismaiden kanssa olemme kestävässä kehityksessä maailman kärkimaita, mutta tehtävää riittää meillekin.

Kokoomus on yhtä mieltä tulevaisuusvaliokunnan kanssa siitä, että kansallisesti merkittävimmät kestävyysmurroksen pullonkaulat ovat ekologinen velkaantuminen, muita Pohjoismaita alhaisempi työllisyysaste sekä väestö- ja aluekehityksestä johtuva kuormitus julkiselle taloudelle. Tähän kokonaisuuteen sisältyvät myös yksinäisyyteen, mielenterveyteen ja liikkumattomuuteen liittyvät ongelmat, jotka heikentävät yksilön hyvinvointia ja aiheuttavat myös suuria yhteiskunnallisia kustannuksia.

Mietintö sisältää myös konkreettisia parannusehdotuksia siihen, miten jatkamme paremmin tästä eteenpäin. Kokoomus haluaa nostaa tässä esille erityisesti kolme kehityskohdetta:

1) Nykyisiä kestävän kehityksen politiikan rakenteita on selkeytettävä ja suoraviivaistettava viimeistään seuraavassa hallitusohjelmassa. Työtä Agenda 2030 -tavoitteiden saavuttamiseksi tekevät monet tahot, mutta samalla koordinaatio eri toimijoiden välillä puuttuu. Riski päällekkäiselle työlle, siiloutumiselle ja sille, että tehtyä työtä ei hyödynnetä täysimääräisesti, onkin nykytilanteessa ilmeinen. Lisäksi Agenda 2030 -tavoitteiden saavuttamiseksi vaaditun kestävyysmurroksen johtaminen edellyttää ohjaavampaa mittaristoa, seurantaa ja arviointia.

2) Onnistunut kestävyysmurros edellyttää panostuksia koulutukseen ja tutkimukseen. Kokoomuksen eduskuntaryhmä on yhtä mieltä tulevaisuusvaliokunnan kanssa siitä, että globaaleja kestävyysasteita voidaan ratkaista vain osaamistason nostolla ja nojautumalla tutkittuun tietoon. Siksi kokoomuksen selkeä tavoite on tki-panostusten nostaminen 4 prosenttiin bruttokansantuotteesta.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

3) Koulutuksen ja tutkimuksen ohella muutos kohti kestävämpää yhteiskuntaa edellyttää nykyistä laajempaa teknologian ja sen tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämistä. Kokoomuksen eduskuntaryhmä suhtautuu avoimesti tulevaisuusvaliokunnan mietinnössä esille nostettuun ehdotukseen Positiivinen kädenjälki -ohjelman luomisesta. Ohjelma olisi hyvä väline vahvistaa myönteistä viestiä kestävyysmurroksesta, kun kestävä kehityksen haasteita tarkastellaan kestävä työllistävän kasvun näkökulmasta.

Arvoisa puhemies! Vielä loppuun: ”Se näyttää aina mahdottomalta, kunnes se on tehty.” Tämä Nelson Mandelan kuuluisaksi tekemä sitaatti sopii myös kuvaamaan edessä olevaa tehtäväämme kestävämmän Suomen ja maailman rakentamisessa. Ison muutoksen keskellä tarvitsemme toivoa, emme ääripäiden desibelidemokratiaa.

Emme kokoomuksessa usko siihen, että taloudellinen kasvu ja ilmastonmuutoksen vastainen työ olisivat toisilleen vastakkaisia asioita. Emme varsinkaan usko maailman pelastuvan syyllistämällä. Sen sijaan uskomme yhteistyön voimaan yksilöistä valtioihin saakka luottamalla ihmiseen. Nykyiset haasteet ovat ihmisten itsensä luomia. Siten myös ratkaisu näihin haasteisiin löytyy meistä itsestämme. — Kiitos.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Heikkinen, Hannakaisa.

14.42 **Hannakaisa Heikkinen kesk** (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Pidämme puolisoni kanssa Rapakon maitotilaa Kiuruvedellä, 11. sukupolvessa. Poikamme olisivat 12. sukupolvi tilanpitäjinä. Aikanaan he itse päättävät, mitä elämässään tekevät. Sen tiedän, että maa on lapsilleni rakas.

Taannoin nuorempi pojistani kysyi: ”Äiti, saastuttavathan edes nuo lentokoneet enemmän kuin me maanviljelijät?” Pidätetty itku tuntui palana kurkussani, tuntuu edelleen. Mitä sinä, kuulijani, vastaisit?

Arvoisa puhemies! On menty jonkin rajan yli, kun kouluikäinen lapsi kysyy tällaista tai nuori pelkää maailmanloppua ja ahdistuu. Suomalaiset pellot, suomalaiset metsät, suomalainen maa: niissä ratkaisut ovat, niissä ratkaisut kasvavat. Puhtaat, kotimaiset, uusiutuvat ylös — saastuttavat, ulkomaiset, uusiutumattomat alas.

Silti sormella osoittaminen jatkuu. Silti syyllistäminen jatkuu. Silti järjettömyys jatkuu. Helsingin liha- ja maitopäätös on tästä viimeisin osoitus. Se on sulaa hulluutta. Silti hiili jatkaa täällä palamistaan. [Antero Laukkanen: Kyllä!] Joutuu kysymään: voivatko asioiden mittasuhteet olla enempää vääristyneet? [Sheikki Laakso: Ei!]

Arvoisa puhemies! Maailman johtajien kokous Skotlannissa antoi kuitenkin toivoa, kahdesta syystä. Loppupäätelmiin tuli: Fossiilisten ja etenkin hiilen käyttöä pitää vähentää. Toiseksi suurvallat Yhdysvallat ja Kiina alkavat yhteistyöhön. Tässä ovat asioiden mittasuhteet kohdallaan. Tässä on tietä tulevaisuuteen. Tässä on myös vastausta pojalleni, jos hän päättää jatkaa meidän aiempien sukupolvien työtä: Rakasta edelleen maata. Viljele ja varjele. Suomelle ja maailmalle olet ratkaisu, et ongelma.

Arvoisa puhemies! Välillä tuntuu, että joillekin maaseutu ja maakunnat ovat vain raaka-ainereservaatteja. Kyllä, luonnonvarat ovat siellä. Jonkun pitää kuitenkin korjata sato, hoiata metsää. Päätösvalta metsien käytöstä tulee pitää meidän suomalaisten omissa käsissä. Se ei kuulu EU:lle.

Maaseudulla ja maakunnissa pitää ylipäätään pystyä elämään. Maaseutu ja maakunnat ovat ihmisten koteja ja kotiseutuja. Siksi keskusta ajaa hajauttavaa eikä keskittävää politiikkaa. Siksi koulutustakin pitää hajauttaa. Siksi ihmisillä pitää olla mahdollisuus kohtuu-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

hintaiseen liikkumiseen. Emme hyväksy lisäkorotuksia polttoaineiden verotukseen. [Antero Laukkanen: Hyvä!] Päästöjä saadaan alas arkea kurjistamatta, ilman sormella osoittelua.

Maanviljelijät, ruokamme tuottajat, haluavat myös kehittää toimintaansa ilman syyllistämistä, järkevällä politiikalla. Puhtaat, kotimaiset, uusiutuvat ylös — saastuttavat, ulkomaiset, uusiutumattomat alas. Sillä tavoin kestävä huominen pojilleni Rapakon tilalla tai jossain muualla, minne elämä heitä kuljettaakaan — jokaiselle lapselle ja nuorelle Suomessa, Euroopassa, maailmassa. [Tuomas Kettunen. Ylisukupolvisuus!]

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Petelius.

14.46 Pirkka-Pekka Petelius vihr (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies, värderade fru talman! Kestävä kehitys on ihmiskuntamme elinehto. Emme voi jatkaa elämäämme maapallolla nykyisellä tavalla — planeettamme ei yksinkertaisesti kestä sitä. Vihreät ovat ylpeitä hallituksen tavoitteesta luoda hiilineutraali hyvinvointiyhteiskunta, joka on linjassa Agenda 2030 -toimintaohjelman kanssa. Olemme kuitenkin huolissamme muutoksen toteuttamisen aikataulusta — me tarvitsemme lisää ilmasto- ja luontotoimia nyt.

YK:n globaali kestävän kehityksen toimintaohjelma Agenda 2030 toimii tiekarttana hiilineutraalin ja sosiaalisesti oikeudenmukaisen hyvinvointiyhteiskunnan saavuttamiseksi. Sen keskeisenä tavoitteena on, että kaikki pysyvät muutoksessa mukana eikä kukaan jää kehityksestä jälkeen. Sosiaalinen oikeudenmukaisuus ja reilu siirtymä kohti hiilineutraaliutta ovat vahvasti esillä niin valtioneuvoston selonteossa kuin tulevaisuusvaliokunnan mietinnössä — näistä suurkiitos.

Jotta olemassaolomme olisi kestävällä pohjalla, meidän on saatava merkittävästi rajoitettua kasvihuonekaasupäästöjämme ja hillittyä ilmastokriisiä sekä luontokatoa. Meidän on saavutettava hiilineutraalius vuoteen 2035 mennessä. Keinoina avainasemassa ovat esimerkiksi fossiilienergian käytöstä luopuminen ja päästövähennykset kaikilla yhteiskunnan sektoreilla. Käytännön ilmastotyö tehdään suurelta osin kaupungeissa ja kunnissa, yrityksissä ja järjestöissä — meidän kaikkien arjessa. Ilmastokriisin torjuntaan tarvitaan meitä kaikkia mukaan.

Arvoisa rouva puhemies, ärade fru talman! Kunnianhimoisen ilmasto- ja ympäristöpolitiikan ohella kestävä kehitys edellyttää sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja kaikkien ottamista mukaan muutokseen. Köyhyyden ja syrjäytymisen ehkäiseminen onkin yksi parhaisista investoinneistamme tulevaisuuteen. Kestävä kehitys edellyttää sosiaaliturvan riittävää tasoa ja esimerkiksi tukia siirtymisessä ympäristöystävällisiin ratkaisuihin, kuten esimerkiksi öljylämmityksestä luopumiseen. Tulevaisuusvaliokunta korostaa mietinnössään myös riittäviä panostuksia koulutukseen ja jatkuvaan oppimiseen, jotta tulevaisuuden työelämän muutoksiin pystytään vastaamaan. Tätä me vihreät kannatamme lämpimästi.

Kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttaminen globaalisti edellyttää vakautta, vahvaa demokratiaa ja ihmisoikeuksien toteutumista kaikkialla maailmassa. Valitettavasti koronapandemia on vienyt näiden tavoitteiden toteutumisen yhä kauemmas. Kriisin myötä eriarvoisuus on lisääntynyt, sukupuolten välinen tasa-arvo heikentynyt ja oppimistulokset karsineet. Äärimmäinen köyhyys on lisääntynyt ensimmäistä kertaa yli 20 vuoteen. Agenda 2030 osoittaa suunnan kohti demokratiaa, ihmisarvon kunnioittamista sekä yhdenvertaisia mahdollisuuksia ja syrjimättömyyttä, ja sen tavoitteista on pidettävä kiinni. Kriisiaikana

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

kestävän kehityksen merkitys korostuu, ja Suomen on pidettävä kiinni roolistaan ihmisoikeuksien, demokratian ja tasa-arvon puolustajana. Kehitysyhteistyön määrärahat on kyettävä nostamaan 0,7 prosenttiin bruttokansantuotteesta.

Värderade fru talman, arvoisa rouva puhemies! Kestävän kehityksen toimintaohjelman toteuttamista on nopeutettava. Aikaa tavoitteiden saavuttamiseen on enää alle kymmenen vuotta. Suomi saavuttanut hyvin sosiaalisen ja taloudellisen kestävyys tavoitteensa mutta ei ekologisen kestävyys tavoitteita. Tarvitsemme siis kiireesti lisää ilmasto- ja luonnotoimia. Me tiedämme, miten rakentaa ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävä tulevaisuus. Nyt siihen tarvitaan yhteistä tahtoa. — Kiitos.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Kivelä.

14.52 **Mai Kivelä vas** (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Kuolleella planeetalla ei ole kehitystä, ei taloutta eikä hyvinvointia. Globaali ympäristökriisi on polttavin kestävä kehityksen este. Jos ilmasto-olosuhteet ja luonnon monimuotoisuus maapallollamme romahtavat, tuhoutuu samalla ihmisten elinympäristö ja mahdollisuutemme rakentaa oikeudenmukaisempaa maailmaa.

Eriarvoisuus on valtava globaali ongelma ja kehityksen jarru. Siksi on tärkeää, että Agenda 2030:n perustana on ajatus ”ketään ei jätetä kehityksestä jälkeen”. Tavoitteiden toteuttamisessa siis kiinnitetään erityistä huomiota heihin, jotka usein jätetään syrjään.

Tällä viikolla vietetään Lapsen oikeuksien viikkoa. Köyhyyteen puuttuminen ja kaikkien lasten kouluunpääsy perhetaustasta tai sukupuolesta riippumatta ovat avaintekijöitä lasten hyvinvointiin. 200 miljoonaa kouluikäistä lasta ei käynyt koulua vuonna 2015. Agenda 2030:een lisättiinkin tavoite saada kaikki lapset kouluun vuoteen 2030 mennessä.

Agenda 2030:n perusajatus ”ketään ei jätetä jälkeen” on nyt erityisessä vaarassa, koska koronapandemian takia satojen miljoonien lasten koulunkäynti on estynyt. Tällä tulee olemaan mittavat vaikutukset ihmisoikeuksien toteutumiseen ja kestäväan kehitykseen. Meidän tulee nyt tehdä kaikkemme, jotta voitamme tämän takaiskun. Suomen tulee jatkaa työtään sen eteen, ettei ainuttakaan lasta jätetä syrjään. Me tarvitsemme pikaisesti tiekartan sille, miten ohjaamme jatkossa 0,7 prosenttia bkt:stämme kehitysyhteistyyöhön muiden Pohjoismaiden tavoin.

Arvoisa puhemies! Ympäristökriisin hillitsemisessä on kyse maapallon resurssit tuhoavan elämäntavan suuntaamisesta kestävälle pohjalle. Täytyy vähentää päästöjä ja ylikulutusta mutta vielä keskeisemmin rakentaa uutta kestävää yhteiskuntaa. Arjen valintojen pitää jatkossa tapahtua kestävä kehikon sisällä. On mielipuolista, että meidän on ylipäättään mahdollista valita elämäntapa, joka johtaa itsensä tuhoon, elämäntapa, jolla kavennamme toisten elintilaa jossain muualla, elämäntapa, jota jatkamalla jätämme toiset jälkeen.

Vasemmistolaisen ilmastopolitiikan keskiössä on rakenteiden muuttaminen. Työ on rakenteista keskeisin, sillä siitä saamme toimeentulomme. Ihmisen toiminnan sopeuttaminen planeetan rajoihin tarkoittaa joidenkin teollisuusalojen ja toimintatapojen alasajoa mutta yhtä lailla toisten kasvamista. Esimerkiksi kiertotalous tarvitsee vahvan kemianteollisuuden ja fossiiliton energiajärjestelmä tuulivoimaa. Ruoantuotanto tulee vääjäämättä muuttumaan, ja siihen kannattaa varautua jo nyt. Kaikki tämä merkitsee uudenlaista työtä.

On myös ilmastopoliittinen kysymys, että yhteiskunta panostaa työntekijöiden uudeleenkoulutukseen. Jatkuvan oppimisen mallilla pidetään huoli, ettei ketään jätetä kehityksen kerkasta.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Arvoisa puhemies! Vaikka Agenda 2030:n tavoitteiden toimeenpano on kesken ja edistystä on tapahtunut, on toimia nopeutettava ja laajennettava tavoitteiden saavuttamiseksi. Me tarvitsemme mittareita, joilla pystymme arvioimaan ekologista velkataakkaa, politiikkatoimien vaikuttavuutta sekä kestävän kehityksen edistymistä yli budjetti- ja vaalikausien.

Useat valiokunnat painottivat lausunnoissaan politiikkajohdonmukaisuutta. Maailman-kauppa, ulko- ja turvallisuuspolitiikka, ilmasto- ja ympäristöpolitiikka ja jopa koulutuspolitiikka ovat kehityspolitiikan lisäksi alueita, joilla vaikutamme siihen, miten hyvinvointi maailmassa jakautuu. Lainsäädännön vaikutuksia on arvioitava etu- ja jälkikäteen kestävän kehityksen näkökulmasta. Suomen rajat ylittäviä ulkoisvaikutuksia on seurattava laajemmin, ja luontopääoman ja inhimillisen pääoman kehitys on tuotava talouden seurannan rinnalle. Myös julkisilla hankinnoilla on tässä suuri rooli.

Vasemmistoliitto katsoo, että meidän on Suomessa sovitettava elämämme ja taloutemme ympäristön reunaehtoihin tasa-arvoisemman yhteiskunnan ja ilmastokriisin oikeudenmukaisen hillitsemisen puolesta. Suomen kaltaisen vauraan maan on tuettava kestävä kehitystä myös muualla niin, ettei ketään jätetä. Siksi vasemmistoliitto kannattaa mietintöä.

14.57 Eva Biaudet r (ryhmäpuheenvuoro): Ärade talman, arvoisa puhemies! Kestävästä kehityksestä ja Agenda 2030:stä on tullut yhteiskunnassa laajasti hyväksytty tavoite. Eri-tyisen hienoa on se, kuinka monipuolisesti tänä päivänä puhumme kestävästä kehityksestä.

Målen i Agenda 2030 gäller inte bara miljön, utan också sysselsättning, ojämlikhet, konsumtion, flickors och kvinnors rättigheter, medborgarsamhället och så vidare.

Kansainvälisen monenkeskisen järjestelmän ylläpito on osa kestävä kehitystä ja keskeisessä asemassa sitoutettaessa maat ponnistelemaan tavoitteita kohti. On Suomen etu ja rooli tukea näitä prosesseja, myös itsemme vuoksi.

Arvoisa puhemies! Ruotsalaisen eduskuntaryhmän ja RKP:n mielestä lähtökohdan kaikille päätöksille tulee olla se, että ne edistävät kestävä kehitystä. On yhtä lailla meidän vastuullamme pitää huolta, että päätökset Suomessa ja Euroopassa eivät esimerkiksi lisää päästöjä köyhemmissä maissa vaan että toiminnalla on Suomen ulkopuolisissa maissa myönteinen kädenjälki, aivan kuten ympäristövaliokunta toteaa.

Förra veckan avslutades klimatmötet i Glasgow. Trots att resultaten av mötet lämnade en del att önska finns det nu en tydlig riktning mot att stoppa uppvärmningen av klimatet till 1,5 grader. Det internationella samarbetet är av största vikt här, och det kommer nu att göras en årlig utvärdering av hur arbetet framskrider. De viktigaste åtgärderna vidtas under detta årtionde.

Arvoisa puhemies! Sosiaalinen kestävyys on merkittävä osa kestävä kehitystä. Pandemian aikana kehitys on ollut valitettavaa monissa maissa. Äärimmäinen köyhyys ja eriarvoisuus ovat lisääntyneet, sukupuolten välinen tasa-arvo on heikentynyt. Suomessa, joka on Euroopan toiseksi väkivaltaisimaa naisille, on väkivalta myös jäänyt piiloon. Koronavirus on monissa maissa vaikuttanut myös sisäiseen vakauden ja turvallisuuden heikkeneemiseen, ihmisoikeuksien toteutumiseen ja demokratiakehitykseen. Pandemia ja viimeaikaiset tapahtumat Euroopassa ovat osoittaneet, kuinka tärkeää on, että pidämme yhteisistä

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

periaatteistamme kiinni ja että kovassakin paineessa puolustamme oikeusvaltiota ja ihmis-oikeuksia.

Kuten tulevaisuusvaliokunnan mietinnössä todetaan, on kehitysyhteistyörahoituksen matala taso yksi Suomen suurimmista haasteista toimintaohjelman toteutuksessa. Suomalaisella on siis kirittävää, jotta olisimme uskottavia toimijoita pohjoismaisessa viiteryhmässä ja globaalisti. Suomen tulisi jo tällä hallituskaudella lähteä korottamaan kehitysrahoitusta kohti 0,7:ää prosenttia bruttokansantulosta, jotta tavoite saavutetaan vuoteen 2030 mennessä. Glasgow’n lupaukset lisärahoituksesta ilmastomuutoksen sopeutukseen edellyttävät myös toimia jo tällä vaalikaudella.

Ärade talman! Målen i Agenda 2030 är inte bara ett mellanstatligt projekt. De berör i allra högsta grad också företag och medborgare. Utrikesutskottet betonar till exempel i sitt utlåtande att främjandet av hållbar utveckling och ansvarstagande håller på att bli en grundläggande förutsättning för framgångsrik affärsverksamhet.

Staterna kan inte göra denna förändring ensamma. Det är viktigt att förmedla budskapet tydligt: att Finland och världen har förbundit sig till hållbar utveckling och vi vill vara med om att lösa globala problem.

I SFP vill vi framtona att politiken ska främja ökningen av offentliga och privata investeringar i forskning och utveckling samt företagens samhällsansvar som en del av företagens internationalisering. Även nationellt behöver vi lagstiftning om företagsansvar med ansvar för principerna om anständigt arbete och mänskliga rättigheter och möjligheter att ingripa för att rätta till skadlig verksamhet.

Det gäller också barnens rättigheter. Trots att man i världen i dag outtröttligt har arbetat för att bli av med barnarbete är farligt arbete fortfarande vardag för 79 miljoner barn.

Arvoisa puhemies! Aika, jossa elämme, tuntuu olevan täynnä uhkakuvia ja epävarmuutta tulevasta. Välillä on kuitenkin hyvä muistuttaa itseämme ja toisiamme edesmenneen professori Hans Roslingin sanomasta. Hän muistutti meitä siitä, että elämme maailmassa, joka on yhä parempi yhä useammalle meistä. Kansainvälinen yhteistyö on tuottanut tulosta ja saanut aikaan muutoksia. Huoli tulevaisuudesta on meille ihmisille yhteinen. Juuri siksi meillä on myös toivoa.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Laukkanen.

15.03 Antero Laukkanen kd (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Vaikka se on vähän epätavallista, tässä ryhmäpuheessa haluan kyllä kiittää edustaja Hannakaisa Heikkistä. Se oli lämmin puhe, kiitos siitä. Se oli myös henkilökohtainen.

Arvoisa puhemies! Olemme heränneet kestäväen kehityksen tavoitteisiin noin sata vuotta liian myöhään — hyvä kuitenkin. Ei köyhyyttä, ei nälkää, julistaa Agenda 2030. Agenda 2030:n tavoitteet ja valtioneuvoston selonteon teemat ovat niin laajoja, ettei kaikkia olennaisia näkökulmia ehdi mitenkään käydä läpi. Keskityn tässä puheessa köyhyyteen ja nälkään.

Viime viikkojen tapahtumat, kuten Valko-Venäjän masinoima turvapaikanhakijoiden aalto, Glasgow’n ilmastoneuvottelut ja Etiopian sota, muistuttavat, että kehityspolitiikkaa ei voi erottaa ulkopolitiikasta, taloudesta, konflikteista eikä globaalista geopoliittisesta valtapelistä. Kaikki liittyy kaikkeen. Sodat, konfliktit ja toisaalta ruokasektorin kehitymättö-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

myys ovat edelleen suurimmat nälänhätien syyt Jemenissä, Afganistanissa, Etiopiassa ja niin edelleen. Konfliktit estävät haavoittuvia yhteiskuntia panostamasta maatalouteen ja ruokaturvaan ja ihmisiä parantamasta omaa elintasoaan. Tämä johtaa myös ympäristön kannalta kestävämmään luonnonvarojen käyttöön ja biodiversiteetin häviämiseen. Näin oli myös Suomessa aikanaan.

Suomenkin historia on nälänhätien historiaa. On mahdollista, että täällä on kuoltu nälkään väkilukuun suhteutettuna enemmän kuin missään toisessa Euroopan kolkassa. Saamme olla aiemmille sukupolville kiitollisia hyvinvoinnista, jossa elämme. Tosin, arvoisa puhemies, nälkää on myös nyky-Suomessa. Leipäjonot eivät ole kadonneet, ja niissä toimivat järjestöt saavat roposia eduskunnan joululahjarahoista — jos edes saavat niitä. Kansallinen huoltovarmuustilanteemme on kansainvälisistä kehuista huolimatta heikolla tasolla. Koululaitoksemme tippuu Pisa-tilastoissa, eivätkä kaikki nuoret opi edes riittäviä äidinkielen taitoja.

Kuitenkin meillä on tahtoa ja varaakin auttaa myös muita ja tehdä ilmastopäästöjen vähentämiseksi ja biodiversiteetin suojelemiseksi aitoja tekoja. Jos ajattelemme, että meidän pitää saada kaikki köyhyys Suomesta loppumaan ennen kuin voimme auttaa muita, niin muiden auttamisen päivää ei tule koskaan.

Tiedämme, että ympäristönsuojelun edellytykset ovat riittävä taloudellinen hyvinvointi, turvallisuus ja vakaus. Mikään yhteiskunta ei kestä syvää sosiaalista jakautumista ihmisryhmien välillä, olivat jakautumisen syynä sitten etniset tai kulttuurierot tai vaikka poliittiset näkemykset.

Suomi voi olla auttamassa kehittyviä maita ilmastomuutokseen sopeutumisessa ja tekee sitä esimerkiksi maa- ja metsätaloussektorilla. Kansalaisjärjestöt ja kansainväliset organisaatiot tekevät ainutlaatuista työtä kouluttaessaan maanviljelijöitä vaikkapa uusien viljelysmenettelyjä saavuttamaan. Ilmaston muuttuessa tarvitaan erityisesti panoksia kestävään maatalouteen, globaalisti. Ruoka tuotetaan tulevaisuudessakin pääosin pelloilla, niityillä ja vesistöissä.

Tässä salissa on erilaisia näkemyksiä kehitysyhteistyöstä. Sitä ihannoidaan ja sitä kritisoidaan. On viisautta auttaa ja pitää yhteyksiä yllä. Viisautta ei ole eristäytyä. Kehitysyhteistyötä pitää tietenkin tarkastella kriittisesti, kuten kaikkea valtiontaloutta. Pidän valitettavana sitä, että emme edelleenkään ole sitoutuneet kehitysyhteistyön 0,7 prosentin tavoitteeseen ainakaan käytännön tasolla.

Arvoisa puhemies! Kristillisdemokraatit haluavat kiinnittää huomiota asiaan, joka tulee tulevaisuusvaliokunnan mietinnössä hienosti esille. Se on toivon viestin tärkeys. Voiko Suomesta puhua hyvinvointiyhteiskuntana, jos meiltä puuttuu toivo? Ironista onkin, että kun olen vieraillut kehittyvissä maissa, siellä hyvin köyhilläkin ihmisillä on jotain, mitä meiltä puuttuu, eli toivoa.

Nuoret kokevat ahdistuksen ilmastomuutoksesta ja biodiversiteettikadosta meillä aivan erityisellä tavalla. Ilman toivoa tästä työstä ei tule mitään. Ilmastomuutos voisi myös olla haaste, joka yhdistää ihmiskuntaa. Kuulimme Glasgow'sta, että jopa Kiina ja Yhdysvallat löysivät ilmastomuutoksen torjunnassa yhteisiä säveliä. Hiilineutraalia hyvinvointiyhteiskuntaa ei rakenneta puhumalla tässä salissa vaan rakentamalla parempaa. Siihen tarvitaan kaikkia, myös yrityksiä ja yrittäjiä.

Yhteiskuntana meidän on tehtävä kaikkemme, jotta 2030:n yhteinen julistus toteutuu myös täällä Suomessa ja nälkä vähenee. — Kiitos.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Harkimo.

15.09 Harry Harkimo liik (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa puhemies, ärade talman! Tätä Agenda 2030:n suurta urakkaa emme saa koskaan valmiiksi, jos emme saa kaikkia suomalaisia mukaan. Yrityksistä tai kansalaisista en ole huolissani. Ne hoitavat varmasti oman osuutensa, jos me poliitikot emme sählää koko hommaa.

Poliittisen päätöksenteon pitää olla johdonmukaista ja ennustettavaa. Meidän poliitikkojen on näytettävä suuntaa ja luotava toivoa. On luotava edellytyksiä. On luotava mahdollisuuksia. Jokaisen opiskelijan, työntekijän ja yrittäjän on saatava olla oman elämänsä yrittäjä. Jokaisen suomalaisen on saatava mahdollisuus. Jokaisella pitää olla mahdollisuus tehdä valintoja ja vaikuttaa omaan elämäänsä ja omaan ja lastensa tulevaisuuteen.

Mutta nyt on juhlapuheiden aika ohi. Kaikkien strategioiden äiti on panna asioita toimeksi ja saada uusia asioita aikaan. Yritykset ja kansalaiset kyllä kehittyvät ja menevät eteenpäin. Poliittinen päätöksenteko polkee paikallaan. Näin ei voi jatkaa.

Arvoisa puhemies, ärade talman! Meillä on perusasiat kunnossa. Meillä on tilaa, meillä on tuulta, meillä on puhtaat sisävedet ja toimiva järjestelmä niin yhteiskunnassa kuin perustarpeissakin. Itämeren kunnosta olen todella huolissani, mutta siitä enemmän myöhemmin.

Tuulivoima on hieno tarina. Yhteiskunnan tuella saatiin hankkeisiin vauhtia, ja sen jälkeen on annettu markkinoiden hoitaa loput. Puheet ”Perämeren Persianlahdesta” eivät ole tuulesta temmattuja.

Teknologiaa meidän pitää hyödyntää paremmin. Koronan aikana etätöitä tekevät ottivat merkittävän askeleen. Samanlaisia digiloikkia tarvitsemme esimerkiksi sote-puolelle, missä kustannukset muuten karkaavat kokonaan käsistä.

Suomi on huolehtinut metsistään tähän asti hienosti ja niin huolehtii myös jatkossa. Emme kai päästä Euroopan unionista sellaisia jäsenmaita meitä neuvomaan, jotka ovat tuhonneet metsänsä?

Ydinvoima on tärkeä lenkki energiassa myös jatkossa, ja sen rooli pitää valvoa kuntoon EU:ssa. Saksa teki merkittävän virheen luopumalla ydinvoimasta ja jäämällä liikaa Venäjän maakaasun varaan. Meidän käytössä olevat ydinvoimalamme pitää käyttää loppuun. Uusien suurien rakentaminen on kyseenalaista niiden hinnan takia, mutta alalta kuuluu hyviä uutisia, kun Rolls-Royce kehitti vauhdilla miniydinvoimalan. Tekniikka on tuttua ydinsukellusveneistä. Myös Suomen Wärtsilä kehittää miniydinvoimaloita.

Suomen osuus koko maapallon päästöistä on promillen luokkaa, mikä on hyvä muistaa. Kaikkein vähiten tarvitsemme tällaisia moraalipostauksia, jollaisen Helsingin kaupunki teki päättäessään luopua liharuoan tarjoamisesta. Päätös oli märkä rätti kotimaisen lihatuotannon kasvoille. Kyllä ihmisten pitää itse saada päättää, mitä he syövät.

Yritykset hoitavat omia ilmastotavoitteitaan vauhdilla, joka on yllättänyt kaikki päättäjät. Markkinat kyllä toimivat, kun markkinoiden antaa toimia.

Arvoisa puhemies, ärade talman! Koulutus ja tiede ovat pienen maan valttikortteja. Meidän on huolehdittava opettajien osaamisesta ja jaksamisesta. Tutkimuksen resursseista ei voi tinkiä. Mobiilipelien menestys ja tuore Wolt-kauppa näyttävät meille mallia ja antavat uskoa suomalaisen osaamisen uusiin digitaalisiin maailmanvalloituksiin. Tekoälyä käytetään jo paljon tuotannossa sekä tiedon haussa ja analysoinnissa. Tekoälyn käyttö tulee lisääntymään, ja se antaa paljon mahdollisuuksia tuotannon tehostamisessa ja laadussa ja myös energiansäästöissä. Tässä meillä on mahdollisuus olla edelläkävijänä.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Ekologinen velka ei ole meille suuri ongelma. Sen sijaan julkisen talouden alijäämä, julkisen velan kasvu sekä huoltosuhteen heikkeneminen ovat meille suuria ongelmia. 15 vuoteen näiden eteen ei ole tehty riittävästi.

Meidän pitää vaikuttaa niihin asioihin, joihin voimme vaikuttaa. Yritysten usko tulevaan, investoinnit ja kasvu luovat työpaikkoja ja vaurautta. Kun meillä on mahdollisuus panna työmarkkinat ja kilpailukykyämme kuntoon, miksi emme tee sitä? Tutkimusta ja tuotekehitystä tarvitaan enemmän. Tärkeintä on, että valtio esimerkiksi lainoja takaamalla antaa yrityksille selkänojan investointeihin. Yrityksiä pitää kannustaa myös verotuksen puolella.

Arvoisa puhemies, ärade talman! Luotan yrityksiin, yrittäjiin ja työssäkäyviin suomalaisiin. He kyllä hoitavat hommansa. Meidän tehtävämme on antaa mahdollisuus menestyä. Kestävä tulevaisuus on ihmisen kokoinen.

Puhemies Anu Vehviläinen: Tässä vaiheessa annan 5 minuutin puheenvuoron ministeri Mikkoselle, ja sen jälkeen katsotaan, onko tarvetta debattiin. — Ministeri Mikkonen, olkaa hyvä.

15.15 Ympäristö- ja ilmastoministeri Krista Mikkonen: Arvoisa puhemies! Kestävän kehityksen toimintaohjelma Agenda 2030 on ohjannut koko maailmaa kestävämmälle uralle vuodesta 2015 lähtien. Valtioneuvosto toi oman toimeenpanosuunnitelmansa selontekona eduskuntaan viime vuoden marraskuussa. Haluan kiittää eduskuntaa ja tulevaisuusvaliokuntaa perusteellisesta ja laajasta selonteon käsittelystä. Eduskunnan kannanotto laajentaa keskusteluumme tässä salissa Agenda 2030 -työtä laajemmaksi. Se nostaa esille koko yhteiskunnan kestävyysmurroksen tarpeellisuuden ja vie meidät yhteiskunnallisten arvokysymysten äärelle.

Globaalisti Agenda 2030:n toimeenpano on taitekohdassa. Ennen koronapandemiaa olimme edistyneet köyhyyden ja nälänhädän vähentämisessä, lapsiterveyden edistämisessä ja sukupuolten välisen tasa-arvon lisäämisessä, mutta pandemia on tuottanut vakavaa takapakkia monen tavoitteen osalta.

Kansainvälisesti Suomi on maavertailujen kärjessä Agenda 2030:n toimeenpanossa. Me olemme pohjoismainen hyvinvointiyhteiskunta, jossa sosiaaliset ja taloudelliset tavoitteet toteutuvat kohtalaisen hyvin. Nykyinen hyvinvointimme perustuu kuitenkin toiminnalle, joka ylittää maapallon kantokyvyn rajat. Kansainvälisen vertailun tulokset osoittivatkin, että suurimmat haasteemme liittyvät ekologiseen kestävyYTEEN, kuten kulutus- ja tuotantotapojen muutostarpeeseen, luonnon monimuotoisuuteen, ilmastotoimiin sekä merien ja vesistöjen tilaan ja lisäksi muiden maiden tukemiseen Agenda 2030:n toimeenpanossa.

Hallitus pitääkin ekologisen velkaantumisen taittamista merkittävänä kysymyksenä. Ilmastokriisi ja luontokato etenevät hälyttävän nopeasti. Ekologinen velkamme johtuu suureksi osaksi ylikulutuksesta. Sitä voimme suitsia kiertotalouden malleja toteuttamalla ja irtautumalla fossiilisista energiamuodoista. Samalla, kun rakennamme kiertotaloutta, meidän tulee seurata ja vähentää talouden toiminnan vaikutuksia luontopääomaan ja hakea ratkaisuja luontopääoman vahvistamiseksi.

Kestävyysmurroksen systeeminen luonne on nostettu esille useissa asiantuntijalausunnoissa. Tämä on tärkeä asia. Kestävyysshaasteita ei voida selättää yksittäisiin ongelmiin keskittymällä tai yhden hallinnonalan toimilla, vaan ne vaativat järjestelmätason ymmärrystä ja siihen vaikuttavia toimia.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Eduskunta nostaa lausunnossaan lopuksi esiin sen, että tarvitsemme positiivisen tulevaisuuskon luomista ja mahdollisuuksien näkemistä synkistelyn sijaan. Olen tästä viestistä aivan samaa mieltä. Me hallituksessa näemme, että koko Agenda 2030 on itse asiassa toivon ohjelma. Se antaa vision ja näyttää tien maailmaan, jossa ihmisten hyvinvointi on turvattu ja jossa voimme elää luonnon kantokyvyn rajoja kunnioittaen. Olemme tässäkin salissa moneen kertaan todenneet, että meillä on muutoksen avaimet käsissämme. On ratkaisuja, teknologiaa ja tietoa ja monesti tahtoakin. Meidän tulee pitää huoli siitä, että kaikki osallistuvat ja pysyvät muutoksessa mukana ja että kaikille löytyy oma mielekäs kulma ja tapa osallistua.

Arvoisa puhemies, hyvät kollegat! Kestävän kehityksen toimikunta on parhaillaan laatimassa kansallista Agenda 2030 -tiekarttaa. Se tulee olemaan koko yhteiskunnan positiivinen kertomus ja suunnitelma siitä, millä toimilla saavutamme kaikki Agenda 2030 -tavoitteet vuosikymmenen loppuun mennessä.

Valon pilkahduksia luotiin myös Glasgow'ssa viime viikolla. Maailman maat pitivät oven auki ilmastokriisin pysäyttämiseen 1,5 asteeseen. Pariisin sopimuksen sääntökirja saatiin valmiiksi. Yhteistyöhön maapallon tulevaisuuden vuoksi pystyttiin tilanteessa, jossa maailmaa leimaavat monet muut jännitteet. Nyt tarvitaan aiempaa pikaisemmin käytännön tekoja ilmastopäästöjen vähentämiseksi kaikkialla maailmassa.

Uuden kestävän kehityksen tarinan luominen ei ole yksistään hallituksen ja eduskunnan tehtävä, vaan siihen tarvitaan mukaan kaikki: kansalaiset, yritykset, julkinen hallinto sekä järjestöt ja muut toimijat. Tämä yhdessä tekeminen on myös Suomen Agenda 2030 -työn kantava periaate ja voimavara. — Kiitos.

Puhemies Anu Vehviläinen: Ja sitten kysyn, onko halukkuutta debattiin. Ilmeisesti on, joten pyydän niitä edustajia, jotka haluavat käyttää debatissa vastauspuheenvuoron, nousemaan ylös ja pyytämään V-painikkeella vastauspuheenvuoroja. — Debatin aloittaa edustaja Mäkisalo-Ropponen.

15.20 Merja Mäkisalo-Ropponen sd (vastauspuheenvuoro): [Puhuja aloittaa puheenvuoron mikrofonin ollessa suljettuna]

Puhemies Anu Vehviläinen: Vielä mikrofoni päälle.

Kyllä. Kiitos, arvoisa puhemies! — On hienoa todeta, että olemme melko yhtä mieltä kestävän kehityksen tärkeydestä, vaikka painotukset ovat hiukan erilaisia. Toivon, että jatkossa kulttuurinen kestävyys nostetaan keskustelussa enemmän ekologisen, taloudellisen ja sosiaalisen kestävyuden rinnalle, koska kulttuuri heijastelee sitä, mitä yhteiskunnassa pidetään tärkeänä ja mitä me arvostamme. Meidän on yhdessä keskusteltava, millä keinoin vähennämme ekologista velkaantumista, mutta toisaalta, mitä uusia mahdollisuuksia ja toivoa kestävyysmurros meille antaa. Mahdollisuuksien näkemiseen ja hyvän tulevaisuuden rakentamiseen tarvitaan mielestäni tieteen, taiteen ja etiikan vuoropuhelua, ja tässä vuoropuhelussa meidän päättäjien pitäisi olla mukana ja tätä vuoropuhelua myöskin omalta osaltamme edistää.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Laakso.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

15.21 **Sheikki Laakso ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Todellakin edustaja Heikkinen äsken kysyi, minkä takia hänen kouluikäinen lapsensa tuntee syyllisyyttä ilmastosta. Minä olen sitä mieltä, että meidän on oikeasti lopetettava tämä pelon lietsominen ja etenkin niiden ihmisten syyllistäminen, jotka eivät pysty tähän asiaan niin paljon edes vaikuttamaan. On surkuhupaisaa nähdä, että Glasgow’n kokoukseen isot johtajat lensivät omilla lentokoneillaan sinne nukkumaan. Ja sitä ei oikeasti kompensoida sillä, että Helsingistä tehdään lihaton. — Kiitos.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Wallinheimo.

15.22 **Sinuhe Wallinheimo kok** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Agenda 2030 — en usko, että saamme täällä suurta debattia aikaiseksi siitä, onko tässä ylivaalikautisessa ajattelussa tai missään muussa mahdollisesti probleemia. Mielestäni Suomi on onnistunut tässä Agendassa valtavan hyvin, on yksi maailman parhaista, mutta Suomellakin on tiettyjä ongelmia, ja tässä mennään siihen, että kyllä minun mielestäni vahva valtiontalous on kestävä kehityksenkin paras ystävä. Hiukan olen huolissani siitä, mihin meillä on jatkossa varaa, jos täältä katsotaan näitä, että ”Suomi ei ole saavuttanut” tai ”joiden osalta myönteinen kehitys on vaarantunut”, ja täällä tulee ”ylläpitää talouskasvua” aika lailla heti kärkeen, joten tietyllä lailla toivoisin, että tässäkin tilanteessa uskaltaisimme ensin kasvat-
taa kakun, minkä jälkeen sitä voitaisiin sitten jakaa näihin kaikkiin hyviin tarkoituksiin. Minä ainakin olen todella toiveikas sen suhteen, että Suomi tulee tässä jatkossakin pärjää-
mään.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Heikkinen, Hannakaisa.

15.23 **Hannakaisa Heikkinen kesk** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Suomen pitää tehdä osansa ilmaston lämpenemisen hillitsemiseksi, mutta vain osansa. Ei meidän pidä ampua itseämme jalkaan. Puhtaat kotimaiset uusiutuvat ylös, saastuttavat ulkomaiset uusiutumattomat alas — siinä se on. Näin saamme päästöjä vähennettyä, luotua samalla uutta työtä ja yrittäjyyttä Suomeen ja tehtyä osamme ihmisten arkea kurjistamatta.

Politiikan pitää olla reilua ja oikeudenmukaista koko Suomen ja kaikkien suomalaisten kannalta. Keskusta ei hyväksy eikä tule hyväksymään ratkaisuja, joilla lasku maksetaan tavallisilla ihmisillä: työssäkäyvillä, pienituloisilla ja maaseudulla asuvilla. On aika keskittyä oikeisiin ja oikeasti vaikuttaviin asioihin ja lopettaa ihmisten ruokalautasten syynääminen tai viljelijöiden ja autoilijoiden syyllistäminen.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Hopsu.

15.24 **Inka Hopsu vihr** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies, hyvät ystävät! Meillä on yksi maapallo, jonka kestävyys rajoissa meidän tulee toimia. Se, että ilmaston ja luonnon monimuotoisuuden tavoitteilla on kiire, ja sen kertominen eivät ole kenenkään syyllistämistä. Meillä on tiedostavia nuoria. Me täällä rikkaissa maissa ylikulutamme kaikki, ja iso osa päästöistä ja luonnon tuhosta syntyy muualle kuin tänne meidän kotikulmillemme. Tehtävää ja myös mahdollisuuksia on paljon.

Haluan vielä muistuttaa, että koronapandemia haastaa maailmanlaajuisesti nämä Agenda 2030 -tavoitteet ja niiden saavuttamisen. Se, että vuosittain tavoitteiden jälkeen halut-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

tiin tällaiset kaikkialle maailmassa kohdistuvat johdonmukaiset tavoitteet, ei vain kehittyviin maihin kohdistuvia, kuten ne vuosituhattavoitteet olivat, ei saa tarkoittaa sitä, että me käännyimme katsomaan vain itseämme ja omaa napaamme.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Kivelä.

15.25 **Mai Kivelä vas** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Nuoret nimenomaan ymmärtävät tämän kestävyyskriisin. Nuorten Agenda 2030 -ryhmä kysyi tulevaisuusvaliokunnalta, tarvitsemmeko radikaaleja yhteiskuntavisiioita ja muutoksia talousjärjestelmäämme tai elämäntapaamme, jotta tasa-arvo toteutuu ja ilmastotavoitteet toteutuvat, ja vastaus nimenomaan on, että kyllä me tarvitsemme. Esimerkiksi ilmastopaneeli arvioi, että suomalaisten kotitalouksien hiilijalanjäljen pitäisi pienentyä 70 prosenttia, jotta me olisimme ilmastotavoitteidemme mukaisesti kestävällä tasolla. Eli nuoret ymmärtävät tämän, ja tätä ylikulutuksen roolia nimenomaan ei pidä aliarvioida. No, osa tästä kestävyysmurroksesta tulee tapahtumaan joka tapauksessa. Se tulee tapahtumaan nopeammin kuin me edes osaamme odottaa ja meistä riippumatta. Yksi esimerkki on ruoantuotannon mullistuminen esimerkiksi teollisen proteiinin tuotannon myötä. Tätä ei kannata vastustaa, [Puhemies koputtaa] vaan tähän kannattaa varautua. — Kiitos.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Strand.

15.26 **Joakim Strand r** (vastauspuheenvuoro): Tack, ärade talman! Kiitos myös ministerille kiitoksista valiokunnan puolesta.

Tässä tuli ryhmäpuheenvuoroissa paljon hyviä pointteja. Tässä esimerkiksi Mäkisalo-Ropponen puhui hienosti tästä toivon viestistä, Peltokangas puhui hyvin metsäteollisuudesta, Kaunisto taas ilmastomuutoksen torjunnan tärkeydestä ja näistä rakenteista, joista myös itse mainitsin tuossa avauspuheenvuorossa. Sitten erinomainen puheenvuoro kollega Heikkiseltä: Suomen maaseutu on osa ratkaisua, ei ongelmaa, ehdottomasti. Edustajat Petelius ja Kivelä puhuivat hyvin siitä, kuinka ketään ei saa jättää jälkeen.

Biaudet talade om hur Agenda också handlar om sysselsättning och jämställdhet och inte minst social hållbarhet.

Laukkanen taas puhui hienosti köyhyyden torjunnasta ja auttamisesta, ja edustaja Harkimo puhui teknologiasta ja siitä, kuinka muun muassa sote-puolella sitä tulisi hyödyntää.

Joten halusin kiittää näistä hienoista ryhmäpuheenvuoroista. — Tack.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Laukkanen.

15.27 **Antero Laukkanen kd** (vastauspuheenvuoro): Puhemies! Se oli hyvä veto. [Keskelä: Kyllä! — Naurua] Kiitos. Ehdottomasti. Tässä oli niin sanottu toivon näkökulma.

Rouva puhemies! Agenda 2030:n ensimmäinen tavoite on poistaa köyhyys sen kaikissa muodoissa kaikkialta, ja sitten Suomen kohdalta todetaan, että Suomessa ei ole kattavan sosiaaliturvan ansiosta äärimmäisessä köyhyydessä eläviä. Ymmärrän, mitä tällä on haettu, mutta tämä ei ihan pidä paikkaansa. Meillä jopa vauraassa Espoossa reilu 30 henkilöä asuu ihan metsissä — siis metsissä — äärimmäisessä köyhyydessä.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Kyllä meillä pitäisi olla rohkeutta puhua myös suomalaisesta köyhyydestä sen oikeilla nimillä. Me aina menemme sen taakse, että kun tämä on niin sanottua suhteellista köyhyyttä, mutta meillä on aivan valtavasti ihmisiä, jotka ovat köyhyydessä, joka on ihan jotain muuta kuin suhteellinen köyhyys. Sen takia tässäkin kohdassa, vaikka [Puhemies koputtaa] ymmärrän globaalin vastuun, pitää myös olla rohkeutta katsoa kotimaahan.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Kivisaari.

15.28 Pasi Kivisaari kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Suomihan on hyvä maa. Se näkyy esimerkiksi siinä, että Suomi on muiden Pohjoismaiden rinnalla kestävä kehityksen vertailujen kärjessä. Totta kai haasteitakin riittää. Kulutamme paljon. Maailman mittakaavassa suomalaisten kulutus on pisara meressä, mutta ei ole mahdollista, että kaikki kuluttaisivat samaan tahtiin kuin me. Meidän kulutuksemme ei siis maailman ongelmia ratkaise, mutta meidän esimerkkinme voi sen tehdä. Uudet teknologiat luovat totta kai uskoa tulevaan, mutta kaikkea ei kuitenkaan voi laskea kehityksen varaan. Jo olemassa olevia keinoja on toteutettava määrätietoisesti. Fossiilisista polttoaineista luopuminen esimerkiksi vaihtamalla öljylämmitys maalämmöksi on jo tätä päivää. Meillä on [Puhemies koputtaa] tarvittavia keinoja ja tieto myös siitä, mitä pitäisi tehdä. Tarvitaan tahtoa, [Puhemies koputtaa] kuten monissa asioissa muutenkin.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Sjöblom.

15.30 Ruut Sjöblom kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Ilmastokriisi on kiistatta ihmiskunnan tulevaisuuden suuri haaste. Jos emme onnistu sen hillitsemisessä, tulemme elämään elinolosuhteiltaan kaikin tavoin vaikeammassa maailmassa.

Haluan erikseen nostaa tässä keskustelussa esille nyt nämä julkiset hankinnat. Suomessa vuosittain tehtävien julkisten hankintojen arvo on jopa 35 miljardia euroa. Näin suuria taloudellisia voimavaroja hyödyntämällä on mahdollista tehdä todellisia valintoja kestävämmän maailman ja tulevaisuuden puolesta. Tarvitsemme eettisempiä ja ekologisesti kestävämpiä julkisia hankintoja. Hankintapäätöksiä tekemiselle on asetettava sitovia kriteereitä hiilijalanjälkeen ja ihmisoikeuksien toteutumiseen liittyen. Lakiin kirjattavien sitovien kriteerien myötä voisimme uskottavasti edistää kansallisten ilmastotavoitteidemme saavuttamista ja samalla varmistaa, ettei julkisia varoja päädy epäeettisesti toimiville, työntekijöitään hyväksikäyttävälle [Puhemies koputtaa] tai heidän ihmisoikeuksiaan rikkoville toimijoille.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Petelius.

15.31 Pirkka-Pekka Petelius vihr (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa puhemies! Haluan kiittää kaikkia siitä, että täällä on suhteellisen — niin kuin edustaja Wallinheimo sanoi — laaja käsitys siitä, että tämä ohjelma, Agenda 2030, on tarpeellinen ja hyvä. Siinä on niin monta tulokulmaa, että jokaiselle riittää oma painotuspisteensä. Minun mielestäni se sateenvarjo on tämä luonnon niin sanottu luontokato.

Mutta ensimmäinen näistä 17 kohdastahan on äärimmäisen köyhyyden poistaminen maailmassa — kun täällä puhuttiin köyhyydestä — ja ongelma ei itse asiassa oikeastaan

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

ole köyhyys vaan varallisuuden epätasainen jako. 1 prosentti maapallon väestöstä omistaa 50 prosenttia varallisuudesta. Tämä on semmoinen, mikä on siellä ensimmäisenä.

Sitten haluan muistuttaa vain siitä, että ei ole syyllistämistä se, että meillä Suomessa ekologinen kulutusjalanjälki on kahdeksankertainen verrattuna esimerkiksi Intiaan, vaan se on tutkittu fakta, ja silloin meillä tietotaidollamme ja teknologiallamme on velvollisuus yrittää auttaa niitä, [Puhemies koputtaa] jotka ovat hädän tarpeessa. — Kiitos.

Puhemies Anu Vehviläinen: Vielä edustaja Kettunen, ja sitten ministerien puheenvuorot. — Edustaja Kettunen, olkaa hyvä.

15.32 Tuomas Kettunen kesk (vastauspuheenvuoro): Kunnioitettu rouva puhemies! Haluan kiittää kaikkia puheenvuoroista: todella hyviä puheenvuoroja. Niin kuin tuossa jo edustaja Laukkanen totesi, tämän Agenda 2030:n tavoitehan on poistaa köyhyys, ja olen kyllä samaa mieltä edustaja Wallinheimon kanssa siitä, että vahva valtion kassa on köyhän ihmisen paras ystävä.

Mitä tulee nyt tähän yleiskeskusteluun ylipäänsäkin, niin toivoisin, että me lähtisimme Santeri Alkion vahvan aatteen ja ideologian tielle, nimittäin kaiken politiikanteon keskiöön tulisi asettaa aina ihminen. Silloin alueellinen, sosiaalinen ja taloudellinenkin oikeudenmukaisuus tulisi toteutumaan. Se on hieman nyt unohtunut tässä ajassa, ja tukisinkin jo kaista hieman pohtimaan ja tutustumaan Santeri Alkion ajatuksiin ja kirjallisuuteen.

Haluan vielä kerran kiittää edustaja Heikkistä ansiokkaasta, hyvästä puheenvuorosta. Nimittäin meillä maataloustuottajatkin tänä päivänä ovat ahdingossa — ja maataloustuottajien keskusjärjestökin on tänä päivänä tarjonnut lihakeittoa tuolla Narinkkatorilla [Puhemies koputtaa] — niin että pidetään huoli siitä, että suomalainen maatalous voi ja jatkuu hyvin.

Puhemies Anu Vehviläinen: Ensin ministeri Harakka, 2 minuuttia, ja hänen jälkeensä ministeri Mikkonen, 3 minuuttia.

15.33 Liikenne- ja viestintäministeri Timo Harakka (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Hallituksen selonteko on valmisteltu poikkihallinnollisesti, ja useat Agendan tavoitteet liittyvät liikenteeseen ja viestintään. Tällä hallituskaudella muun muassa korotetaan perusväylänpidon rahoitusta, kohdennetaan kertaluonteisia investointeja kävelyyn ja pyöräilyyn ja ratojen sähköistämiseen ja jatketaan laajakaistaohjelmaa. Myös liikenteen päästöjen puolittaminen edellisen hallituksen tavoitteen mukaisesti on välttämätön osa Agendan toimeenpanoa.

Kun aikani on rajoitettu, haluaisin kuitenkin keskittyä omaan toimialaani liittyvään digi- ja datatalouden kehitykseen, johon valiokunnan puheenjohtaja, edustaja Strand kiinnitti ansiokkaasti huomiota.

Euroopan unionin viimeaikaiset aloitteet digitaalisen suvereniteetin eli omavaraisuuden vahvistamiseksi ovat tervetulleita. Ne selventävät datatalouden sisämarkkinoiden pelisääntöjä, portinvartijayhtiöiden sääntelyä ja verotusta sekä digitaalisten alustojen toimintaa. Parhaimmillaan ne luovat tilaa innovaatioille ja reilulle kilpailulle, jotka tuovat Suomelle merkittävää korkean arvonlisän vientituloja ja myös parantavat kansalaisten palveluita ja elämänlaatua sekä lisäävät yhdenvertaisuutta.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Tässä selonteossa ei ehditty esitellä hallituksen toimia digitaalisuuden ja datatalouden päätöksenteon tehostamisesta. Tämän mahdollistavat digiministereiden ryhmä, jossa puheenjohtajuus kiertää kolmen keskeisen ministeriön vetäjän kesken mutta johon koko hallinto tuo oman panoksensa, sekä siihen liittyvä digitoimisto, joka on valtioneuvoston yksi ja yhteinen osoite yritysten ja kansalaisten yhteydenotoille.

Euroopan unionin teknologisen kehityksen strategiaan kuuluu kunkin jäsenvaltion digitaalinen kompassi, ja digiministerit ovatkin ensi töikseen antaneet toimeksiannon valmisteella Suomen kompassiohjelma ripeästi tavoitteena olla Euroopan ensimmäinen ja esimerkki muille. Tämä on pienen maan tapa lisätä yhdenvertaisuutta yritysten, yksilöiden ja yhteiskunnan osalta mutta myös vaikuttaa EU:n tärkeysjärjestyksiin ja painopisteisiin. On mahdoton kuvitella, että Agendan kestävyystavoitteet ja ilmastonmuutoksen torjunta voivat toteutua ilman digitalisaatiota ja datan hyödyntämistä, ja siksi Suomen erityinen rooli maailmassa onkin tuottaa tietoteknologialla ratkaisuja maailman ongelmiin.

Puhemies Anu Vehviläinen: Ministeri Mikkonen, ja 3 minuuttia.

15.36 Ympäristö- ja ilmastoministeri Krista Mikkonen: Arvoisa puhemies! Ensinnäkin kiitos hyvästä keskustelusta, kiitos hyvistä ryhmäpuheenvuoroista, jotka monipuolisesti nostivat eri näkökulmia esiin tästä laajasta paketista, ja kiitos myös valiokunnalle hyvästä työstä, näistä konkreettisista kannanottoehdotuksista, mitä täällä on 14 kappaletta lueteltu. Ajattelen itse myös niin, että kun tämä on meidän yhteinen asia, meidän 2030-tavoitteet — tämä on globaalisti yhteinen, tämä on Euroopassa yhteinen, Suomessa kansallisesti — niin on hyvä, että me lähestytään monista eri näkökulmista ja me etsitään niitä ratkaisuja, miten me varmistetaan, että me päästään näitä tavoitteita kohti.

Täällä monessa puheenvuorossa nostettiin esiin eri tavoitteita, haasteita niiden suhteen. Todellakin, jos mietitään tavoitteita Suomen osalta, se iso kuvahan on, miten me tämä ekologinen kestävyys varmistetaan, ja silloin nousevat kysymykset meidän kulutustottumuksista, kestävästä tuotannosta ja se haaste, että meidän kulutuksesta aiheutuvia ongelmia itse asiassa valuu paljon meidän rajojen ulkopuolelle, kun tuotetaan tavaroita muualla. Toisaalta meillä olisi paljon ratkaisuja annettavana. Tietysti meidän oma kokonaiskulutusmäärä absoluuttisesti on globaalisti pieni, mutta suhteellisesti se on suuri, ja jos me pystytään löytämään niitä ratkaisuja, tarjoamaan niitä muille esimerkiksi kiertotalouden avulla, jossa Suomessa on vahvaa osaamista ja tekemistä, niin sillä on todella iso vaikutus ja meidän kädenjälkemme on huomattavasti suurempi.

Olen myös iloinen siitä, että julkiset hankinnat nousivat tässä esiin, koska siinä on se toinen tapa. Meidän julkiset hankinnat ovat valtavan suuria, ja niille asetetuilla erilaisilla hankintakriteereillä on myös merkitys siinä, miten me omalta osaltamme varmistamme kestäviä kulutustottumuksia ja kestävää tuotantoa.

On ihan totta, kun esimerkiksi tämä köyhyyden poistaminen on yksi Agenda-tavoitteista, että vaikka tietysti Suomi on valtiona hyvinvoiva verrattuna moneen köyhään, kehittyvään maahan ja meidän köyhyys on erilaista, niin kyllä meilläkin köyhyyttä keskuudessamme on. Esimerkiksi asunnottomuus on yksi semmoinen konkreettinen asia, minkä eteen meidän tarvitsee vielä enemmän tehdä työtä. Hallitus on tällä kaudella tähän vahvasti tarttunut, ja nyt onneksi koronasta huolimatta — niistä uhkista, mitä siihen liittyy — asunnottomuus ei ole kuitenkaan lähtenyt kasvuun, mutta siinäkin meillä on vielä työtä tehtävänä, ja todellakin nämä monimuotoisuus- ja ilmastokysymykset ovat oleellisia.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Täällä puhuttiin siitä, että tarvitaan taloutta, jotta voidaan tavoitteita saavuttaa, mutta tärkeintä on se, että se talous tehdään kestävästi. Se rakennetaan sen kestävyiden pohjalle, jotta se talouskin jo itsessään edistää näitä tavoitteita, eikä lähdetä siitä, että ensin meidän pitää jotenkin taloudella, joka ei ole niin kestävä, [Puhemies koputtaa] tuottaa tuloja ja sitten sen avulla edistää näitä tavoitteita. Myös se taloussysteemi pitää rakentaa niin, että se itsessään on kestävällä pohjalla. — Kiitos.

Puhemies Anu Vehviläinen: Kiitos. — Ja sitten siirrymme puhujalistaan. — Edustaja Turtiainen.

15.40 Anu Turtiainen vkk: Arvoisa puhemies! Selonteko on hyvin jäsennelty, ja tulevaisuusvaliokunnan mietintö on kattava ja yllättävänkin tasapainoinen. Kysehän on maailmanlaajuisesti ihmisten ja yhteiskuntien tulevaisuuden turvaamisesta ja Suomen osallistumisesta siihen. On selvää, että yhteiskunnallisen kehityksen tulee olla kestävällä pohjalla. Suomen kannalta sen kuuluisi tarkoittaa sitä, että ei pidä velkaantua loputtomasti, kuten parhaillaan tapahtuu.

Selonteossa Suomi sitoutuu vahvasti EU:n jäsenyyteen ja unionin kehittämiseen sekä EU:n yhteisten arvojen mukaiseen politiikkaan. Tuota EU-sitoutumista minä en allekirjoita enkä myöskään siihen liittyviä arvoja — eikä varmasti enemmistö Suomen kansastaakaan, koska näyttää siltä, että EU:sta on tulossa uskonnollinen järjestelmä ja alistava totalitaria, jossa demokratia muuttuu irtokuvakseen ja ihmisoikeudet poljetaan maahan ja tasa-arvo ymmärretään sairaalla tavalla.

Erikoinen on myös mietinnön maininta siitä, että Suomessa luotetaan viranomaisiin ja oikeusjärjestelmään, sillä tuo luottamus on kylläkin ollut kovalla koetuksella viime aikoina varsinkin koronatoimenpiteiden ja sananvapausrajoitusten suhteen. Eikä tästä ole kuin pari viikkoa, kun maamme ylin virkamiesjohto kokoontui puhemiehen johdolla pohtimaan kansanedustajien syytesuojan heikentämistä. Miettikää nyt, hyvät kollegat: valta kuuluu kansalle eikä tuolle mädälle virkakoneistolle, joka ei enää palvele kansaa ja joka kuvittelee vielä, että kansan pitäisi palvella sitä.

Arvoisa puhemies! Muutamat asiantuntijat ovat huomauttaneet selonteon olevan hyvin kaupunkikeskeinen, mikä on kovin huono suunta kestäväälle kehitykselle. Lisäksi asiantuntijat kritisoivat selontekoa muun muassa taloudellisten vaikutusten arvioinnin puuttumisesta. Se ei ole yllättävää, sillä ideologiansa mukaan nykyinen valtiojohto ei näe valtion velkaantumisessa mitään ongelmaa.

Niin ikään ideologisista syistä selonteko mainitsee Suomen suurimmiksi haasteiksi ilmastotoimet sekä kehitysyhteistyörahoituksen matalan tason. Ei kuulosta sekään kovinkaan järkevältä — siis ilmastotoimet, jotka ovat ennen koronahuijausta olleet maailmanhistorian suurimmat huijaustoimet.

Hallintovaliokunnan lausunnossa on käsitelty myös ongelmallista maahanmuuttoa, mikä mietinnössä on ilahduttavan asiallisesti otettu huomioon. Tulevaisuusvaliokunta huomioi myös lausuntojen eriävät mielipiteet ja korostaa avoimen keskustelun välttämättömyyttä. Valiokunta muistuttaakin, että kyse ei useinkaan ole siitä, kuka on väärässä ja kuka oikeassa, vaan erilaisia vaihtoehtoisia näkökulmia ja painotuksia on useita ja että suomalaisen kansalaisyhteiskunnan on kyettävä käymään avointa keskustelua. Keskustelukulttuuriamme on muutenkin kehitettävä asiallisempaan suuntaan siten, että toisella tavalla ajattelevia ei heti ryhdytä demonisoimaan, kuten nykyään hyvinkin helposti tapahtuu.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Arvoisa puhemies! Lopuksi tulevaisuusvaliokunta kannustaa positiivisuuteen, sillä miehinnön mukaan pelottelu ei ole oikea tapa edetä kestäväan kehitykseen. Aika toiveikas on tuo valiokunnan kokonaisviesti tähän aikaan, jossa ihmisiä juurikin ohjataan pelolla. Eikä tämän hetken maailmantilanne eivätkä nykyiset kehitysnäkymät todellakaan tarjoa tulevaisuudelle muuta kuin kaaosta.

Sanon sen nyt tässäkin suoraan: maailma on sodassa, elämme siis kolmatta maailman-sotaa. Kansasta iso osa on jo vetänyt hätäjarrut päälle tukemalla VKK-kansanliikettä, jonka yksi päätehtävä on irrottaa Suomi meneillään olevasta globaalista hullunmyllystä. Paasikivi—Kekkonen-linja on se tuleva linja, jolla Suomi jälleenrakennetaan hyväksi meille suomalaisille. [Puhemies koputtaa] Siinä ei tarvita EU:ta eikä euroa. — Kiitos.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Koskela.

15.45 Jari Koskela ps: Arvoisa rouva puhemies! Tulevaisuusvaliokunnan mietinnössä käydään läpi lukuisia asiantuntijoiden antamia kriittisiä näkemyksiä Agenda 30 -selonteosta. Selonteko ei huomioi riittävästi systeemisiä muutoksia ja kestäväan kehityksen tavoitteiden ristiriitaisuuksia. Myös tavoitteiden taloudellinen toteutettavuus on jäänyt asiantuntijoiden mukaan liian vähälle huomiolle. Kokonaisvaltainen ajattelu ja vaikuttavuusarviot ovat hallituksen esityksessä olleet valitettavan usein puutteellisia. Hyvänä esimerkkinä hallituksen harkitsemattomasta kestäväan kehityksen nimissä tehdystä toimesta on turvetuotannon nopeutettu alasajo. Turpeentuotanto on laskenut niin rajusti, että huoltovarmuuttemekin on uhattuna, vaikka se piti turvata. Turve korvautuu tuontienergiällä, mikä ei ole välttämättä kestävää. Samalla on vaarannettu kotimaisten kasvualustojen ja kuivikkeen tuotanto.

Parhaillaan käsitellään myös EU-taksonomiaa, jossa määritellään, millaiset sijoitukset ovat ympäristön kannalta kestäviä. Taksonomia on etenkin metsätalouden kannalta monin tavoin ongelmallinen. Metsissä pitäisi kasvattaa vähintään kolmea puulajia, ja yhdenkään osuus ei saisi olla alle 20 prosenttia. Suomalaisista 10 prosenttia omistaa metsää, joten tällä taksonomialla on suuri vaikutus. Komissaari McGuinness vieraili Suomessa ja vakuutteli metsiemme kansallisen päätäntävällän säilymisestä. Hänen puheensa eivät kyllä täysin vakuuttaneet ja jättivät kyllä epävarmuuden tilan, tuleeko näin tapahtumaan.

Arvoisa rouva puhemies! Kestäväan kehityksen tavoitteet ovat Suomessa ja muuallakin sidoksissa Euroopan unionin tavoitteisiin. Tässä yhteydessä on pakko puhua EU:n suunnitteilla olevasta ilmastorahastosta. Rahaston koko olisi 72,2 miljardia eli neljäsosa suunnitteilla olevasta päästökaupasta kerättävästä rahasummasta. Suurimmat edunsaajat olisivat Puola, 17,6 prosenttia, Ranska, 11,2, Italia, 10,8, Espanja, 10,5, ja Suomi saisi enimmillään noin puoli prosenttia. Suomi maksaisi rahastoon 1 230 miljoonaa, ja saisimme takaisin 387 miljoonaa, eli takkiin tulisi taas yli 800 miljoonaa. Solidaarisuuden nimissä tietysti ehtona on, että meidän pitää vielä sijoittaa kansallista rahaa omasta päästökaupasta samat 387 miljoonaa, jotta saamme EU:lta omia rahojamme samansuuruisen summan takaisin. Koko päästökauppa on neljä kertaa suurempi eli vajaat 300 miljardia, ja meidän kokonaisosuutemme olisi siis noin 4,8 miljardia, josta todennäköisesti saisimme vain murusia takaisin.

Arvoisa puhemies! Mihinkä olemme nyt matkalla? Tässähän on nyt rakenteilla sosiaalirahasto, jossa tuetaan niitä, joiden elinkustannukset kasvavat ilmastotoimien takia eniten. Tuki kohdentuu siis niin sanotuille energiaköyhille kansalaisille, joiden energiakustannuk-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

set ovat liian korkeita tuloihin nähden. Meillä on kattava sosiaaliturvajärjestelmä, joka huomioi käytännössä energiaköyhyyden. Etelä-Euroopan maissa ei ole yhtä toimivaa järjestelmää; siis Italiassa, Ranskassa ja Espanjassa ihmiset ovat keskimäärin varakkaampia kuin meillä, mutta heiltä puuttuu yhtä toimiva sosiaalijärjestelmä kuin täällä meillä on.

Tämä ehdotettu sosiaalirahasto rankaisee taas kerran meitä hyvästä, toimivasta järjestelmästä. EU:n sosiaalirahasto tarkoittaa, että EU käytännössä ottaa roolia eri maiden sosiaalipolitiikassa, joka on perinteisesti ollut kansallisen päätäntävällän alla, ja näin se pitää ehdottomasti olla myös jatkossa. Ei voi olla mahdollista, että suomalaiset veronmaksajat joutuvat jatkuvasti tukemaan muita maita, ensin elpymisvälineellä — juuri olemme päättäneet lähteä antamaan lisää aikaa Etelä-Euroopan kriisiytyneille pankeille — ja nyt sitten vielä rikkaiden Euroopan maiden köyhiä lähdemme tukemaan. Tilannehan on täysin kestävä. Unohdamme tässäkin asiassa taas oman maamme.

Emme voi toimia EU:n sosiaalitoimistona edes minkäänlaisen solidaarisuuden nimissä. Kansaa ei voi loputtomasti verottaa, ja halpaa lainarahaa ei saa ikuisesti. Päästökaupan nimissä kansalaisia rangaistaan kohtuuttomasti. Tällaista EU:ta ei Suomen kansa halua. Meidät ryöstetään nyt, ja kuten ministeri Saarikko viime viikolla hyvin tiivistä hallituksen toimintamallin, nyt on otettu käyttöön jo lasten säästöpossutkin. En ainakaan itse halua tätä viestiä viedä lapsille ja lastenlapsille.

Päästökaupan nimissä luodaan siis uusi rahankeruujärjestelmä, jonka kansa maksaa solidaarisuuden nimissä, ja muodostetaan tämä sosiaalirahasto. [Puhemies koputtaa] Tämä on tulonsiirtomekanismi ja jälleen iso askel kohti liittovaltiota. [Puhemies koputtaa] Tämä ei voi olla hyväksyttävä reitti kohti hiilineutraalia hyvinvointiyhteiskuntaa. — Kiitoksia.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Kinnunen poissa. — Edustaja Kivisaari.

15.51 Pasi Kivisaari kesk: Arvoisa puhemies! Osalle ihmisistä tarvittavien kestävä kehityksen toimien taloudellinen taakka on varsin suuri. Toivotaan siis, että tulevaisuus toisi tullessaan paremmat ja myöskin huokeammat keinot. Monille elämä on jatkuvaa taistelua, jossa huolta kannetaan seuraavasta päivästä ja seuraavasta viikosta, ei tulevista vuosikymmenistä ja vuosisadoista.

Moni muutos kohti kestävämpää kulutusta on myös iso investointi. Valtion on, totta kai, avitettava ja tultava mukaan kustannuksiin, mitä onneksi on jo tehtykin. Vaikka eriarvoisuus Suomessa on maailman mittakaavassa pienekköä, on harvalla meistä taloudellisia resursseja ostaa vaikkapa sähköautoa tai uusia kotinsa lämmitysjärjestelmää. On siis hyvä myös muistaa, että joskus kestävä kehitys on käyttää vanha loppuun.

Monilla kestävä kehityksen toimenpiteillä on kiire, tai niiltä on aika jo loppunut. Toimenpiteet on kuitenkin pystyttävä toteuttamaan oikeudenmukaisesti. Agenda 30:n kantavana teemana onkin, että kukaan ei saada jäädä matkan varrelle. Äärimmäinen köyhyys on kyettävä poistamaan samalla, kun huolehdimme ympäristöstä.

On myös mahdotonta jättää ihminen ja talous pois kestävä kehityksen yhtälöstä. Säästäväisyys on hyve, mutta joskus elämästä elämisen arvoista tekee myöskin maltillinen kulutus. Haave taloudellisesti turvatumasta tulevaisuudesta on osa ihmisyyttä.

Puhemies! Keskustalle on tärkeää, että ihmiset saavat valita asuinpaikkansa ja että koko Suomi pidetään mukana kehityksessä. Maailmanlaajuisesti on keskityttävä perusasioihin, siis puhtaaseen ruokaan, puhtaaseen veteen ja puhtaaseen energiaan. Kestävä kehityksen

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

näkökulmasta suomalainen euro voi hyvin olla käytetty myös ulkomailla. Erityisesti suomalainen koulutusvienti ja metsäosaaminen voisivat näytellä paljon isompaakin roolia.

Puhemies! Olen luottavainen, että tästäkin selvittää. Välillä edistymme, ja välillä tulee takapakkia. Suurin osa meistä tunnustaa ja tunnistaa tosiasiat, eikä kukaan meistä pääse niitä pakoon.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Ollikainen.

15.54 Mikko Ollikainen r: Arvoisa rouva puhemies, ärade fru talman! Agenda 2030 handlar ju om de globala målen för hållbar utveckling, och här har det kommit fram väldigt många synpunkter kring på vilket sätt det här berör oss allihopa.

Det finns en global samsyn kring att vi inte kan fortsätta leva på samma sätt som vi har gjort tidigare. Det krävs åtgärder som ska ske, och som redan sker och har skett på alla nivåer. Det sker både globalt, nationellt, kommunalt men också i hemmen, i företagen. Kommunerna har en väldigt viktig roll i den här helheten, och jag vet att det i många kommuner just nu funderas kring just hållbarhetsstrategier. Bland annat i min hemkommun i Malax godkände vi vår hållbarhetsstrategi i måndags.

Det har blivit en naturlig del av vår diskussion, det här med Agenda 2030, även om vi kanske inte använder begreppet 2030, utan vi pratar om hållbarhet i stället. Det handlar också, precis som framgick här, om dels att hjälpa internt i Finland men också att kunna hjälpa utanför vårt land.

Agenda 2030 -tavoitteet ovat todella laajat: hyvinvointia, ympäristöä, kehitystyötä, köyhyyttä mutta myös esimerkiksi työllisyyttä ja koulutusta. Kestävästä kehityksestä tulee puhua todella monipuolisesti, kuten täällä salissa nyt kyllä tässä on jo puhuttu, ja siitä, mitkä mahdollisuudet Suomella on.

Selonteossa koulutus on vahvasti tunnistettu osana kestäväää tulevaisuutta, ja hyvä niin, että osaamista korostetaan tässä, koska meneillään on Lapsen oikeuksien viikko. Tasavertainen koulutus kaikille on todella tärkeää, ja kaikille maailman lapsille tulisi taata oikeus käydä koulua, kuten myös näissä Agenda 2030 -tavoitteissa on otettu esille. Tarvitaan avoimuutta ja tasa-arvoista ja laadukasta koulutusta, ja tähän tulee myös liittää jatkuvaa oppimista ja myös elinikäiset oppimismahdollisuudet.

Tiedetään myös, että oppimiseroja on aika paljon, ja niitä tulee kaventaa. Niitä on tullut myös koronan aikana. Varsinkin, sanotaan, perustaitoihin tulee panostaa paljon tulevaisuudessa, koska tiedetään, että tulevaisuuden ammateissa tarvitaan paljon osaamista just näissä perustaidoissa. Esimerkiksi lukutaito on aikamoinen haaste monelle.

On tärkeää, että me tehdään yhteistyötä tässä, kaikki osapuolet, niin että me luodaan mahdollisuudet päästä näihin tavoitteisiin, jotka Agenda 2030 meille antaa, mutta olen varma, että Suomi on se maa, jolla on hyvät mahdollisuudet [Puhemies koputtaa] päästä näihin tavoitteisiin. — Kiitos.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Löfström.

15.57 Mats Löfström r: Ärade fru talman! Vi ärver inte jorden av våra föräldrar, utan vi lånar den av våra barn. Det här är ett känt ordspråk som för mig har betytt ännu mer sedan jag själv blev förälder för första gången förra året.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Vi debatterar här i dag statsrådets redogörelse för Agenda 2030 Mot ett klimatneutralt välfärdssamhälle, och det tar fasta på de 17 globala mål som FN har fattat för vägen till ett hållbart samhälle. Jag vill tacka framtidsutskottet och deras ordförande Joakim Strand för ett mycket fint arbete i riksdagen med riksdagens svar på regeringens redogörelse. Det här är en ödesfråga, inte bara för Finland, utan för hela mänskligheten. Vi måste säkerställa att vi inte lever över våra tillgångar samt också säkerställa att vi når våra klimatmål så att också kommande generationer kan bo och förvalta jorden både i Finland och i världen som helhet.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Översättning.

[Tulkki esittää puheenvuorosta suomenkielisen yhteenvedon]

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Kettunen poissa. — Edustaja Hopsu, olkaa hyvä.

16.00 Inka Hopsu vihr: Arvoisa puhemies! Maailman suuria, monimutkaisia ja moniulotteisia ongelmia ei ole mahdollista ratkaista ilman kokonaisvaltaista kestävä kehityksen lähestymiskulmaa. YK:n kestävä kehityksen toimintaohjelma Agenda 2030 luo pohjan ja tavoitteet oikeudenmukaiselle, kestävälle ja paremmalle huomisolle. Useita kestävä kehityksen tärkeitä ja kunnianhimoisia tavoitteita on ympäri maailmaa onnistuttu lähestymään 2010-luvulla. Lähes kahden vuoden ajan maailmaa ravistellut koronapandemia on kuitenkin pysäyttänyt tämän suotuisan kehityksen ja uhkaa vaikutuksillaan äärimmäisen huolestuttavalla tavalla kaikkien kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista niin Suomessa kuin maailmalla. Pandemian myötä muun muassa eriarvoisuus on lisääntynyt ja sukupuolten välinen tasa-arvo heikentynyt ja oppimistulokset ovat kärsineet. Äärimmäisen köyhyys lisääntyy nyt ensimmäistä kertaa 20 vuoteen. Koronapandemian seurauksena kielteisiä vaikutuksia on kohdistunut myös maiden sisäiseen vakauteen ja turvallisuuteen sekä ihmisoikeus- ja demokratiakehitykseen. Näitä esimerkkejä ei tarvitse etsiä kaukaa, vaan Euroopan unionissakin on jäsenvaltioita, joissa oikeusvaltion ja demokratian tila rapautuu.

Arvoisa puhemies! On tärkeää muistaa, etteivät koronan myötä unohdu ihmiskunnan muut suuret haasteet, kuten ilmastonmuutos, luontokato ja globaali eriarvoisuus. Pitkäänkestävää työtä kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi on koronasta huolimatta jatkettava. Myös kriisin keskellä tulee tavoitella ja rakentaa parempaa maailmaa. Aikaa tavoitteiden saavuttamiseen on enää alle kymmenen vuotta. Kuten Glasgow’n ilmastokokous jälleen osoitti, globaalisti kunnianhimoista poliittista tahtoa erityisesti ilmasto- ja luontokysymysten osalta on vaikea parsia kasaan. Tästä huolimatta tarvitsemme niitä kiireesti. Toivoa ei pidä menettää.

Kansalaisyhteiskunta ja nuoret ansaitsevat kiitoksen siitä, että muistuttavat systemaattisesti tilanteen vakavuudesta ja kiireestä. Agenda 2030:n näkökulmasta Suomen heikkouksiin, kuten luonnonvarojen ylikulutukseen, ei paneuduta niille kuuluvalla vakavuudella. Elämme yhdellä pallolla, jonka kestävyys rajoissa toimiminen on kaiken elämän elinehto. Ympäristötavoitteissa onnistuminen on muissa tavoitteissa onnistumisen ehto — mutta myös mahdollisuus viedä kestäviä suomalaisia ratkaisuja maailmalle.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Arvoisa puhemies! Tästä syystä onkin hyvä nostaa hiilijalanjäljen rinnalla esiin positiivisempi näkökulma, hiilikädenjälki. Hiilikädenjäljen kasvattaminen luo suomalaisille yrityksille, elinkeinoelämälle ja muille toimijoille valtavasti mahdollisuuksia. Maailman maiden kiristäessä ilmastotavoitteitaan kysyntä puhtaille ratkaisuille on globaalisti kasvamassa. Esimerkiksi Kiina, USA, Japani, Etelä-Korea, Etelä-Afrikka ja Kanada ovat hiljattain ilmoittaneet uusista, tiukemmista ilmastotavoitteista. Tavoitteiden saavuttamiseen ne tulevat tarvitsemaan paljon uusia ratkaisuja. Eräiden arvioiden mukaan jo puolet maailman kokonaistuotannosta tehdään hiilineutraalisuuteen sitoutuneissa maissa. Tämä kehitys luo lähitulevaisuudessa valtavat markkinat puhtaille ratkaisuille. Suomalaisilla yrityksillä on hyvät mahdollisuudet päästä näille markkinoille. Meillä on paljon korkean tason osaamista, ja siitä tulee pitää kiinni.

Suomalaiset yritykset tarvitsevat kuitenkin tukea hiilikädenjälkensä kasvattamisessa. Suomen asema kansainvälisillä ilmastovientimarkkinoilla ratkaistaan tämän päivän poliittisilla päätöksillä. Puhtaiden ratkaisujen kasvaville markkinoille pääsemisessä on kyse vientivetoisen taloutemme tulevaisuudesta. Hyvinvointiyhteiskunnan tulevaisuuden näkökulmasta on tärkeää, että yrityksemme alkavat kehittää puhtaita ratkaisuja ja kasvattavat hiilikädenjälkeään viemällä niitä maailmalle.

Arvoisa puhemies! Kehityspoliittisen toimikunnan puheenjohtajana en voi olla korostamatta liikaa toimintaohjelman tärkeitä tavoitteita 16 ja 17, jotka koskevat rauhaa ja globaalikumppanuutta. Globaalikumppanuuden näkökulmasta kehitysrahoitustavoitteet — 0,7 prosenttia bruttokansantulosta ja vähiten kehittyneille valtioille 0,2 prosenttia — sekä kehittyvien maiden oman taloudellisen kyvyn ja resurssipohjan vahvistaminen ja eri politiikkatoimien johdonmukaisuus kuuluvat oleellisesti juuri tuohon kumppanuuteen. Vaikka Suomen sijoittuminen kansainvälisessä kestävä kehityksen vertailussa on kärjen tuntumassa, on juuri maamme kehitysyhteistyörahoituksen taso yksi sijoitusta alentava tekijä. Suomella on myös erityinen tehtävä pitää yllä ihmisoikeuksia, [Puhemies koputtaa] oikeusvaltioperiaatetta ja demokratiaa sekä erityisesti seksuaali- ja lisääntymisterveysoikeuksia, naisten ja tyttöjen oikeuksia, [Puhemies: Aika!] joiden painotus jäi pohjoismaisesta näkökulmasta liian kevyeksi Agenda 2030:n tavoitteissa.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Hoskonen, olkaa hyvä.

16.05 Hannu Hoskonen kesk: Arvoisa herra puhemies! On hyvä, että Euroopan tulevaisuudesta käydään hyviä keskusteluja eri puolilla Eurooppaa. Agenda 2030 on varmaan sellainen paperi, jossa sitä pystytään linjaamaan, mutta toivon, että kiinnitettäisiin oikeisiin asioihin huomiota. Tällä hetkellä Euroopan unionin talouspolitiikkahan perustuu sääntöjen rikkomiseen. Onko siinä mitään järkeä, että on tehty Euroopan unionin perussopimus, jonka mukaan velanoton pitäisi olla kielletty, ei voida ottaa syömävelkaa Euroopan unionin toiminnan pyörittämiseen? On sovittu, että ei makseta toisten maiden velkoja eikä anneta takuita velanmaksusta. Kaikki nämä on tehty. Jos joku organisaatio lähtee sille tielle, että rikkoo tietoisesti sopimuksia ja näyttelee sen jälkeen viatonta, että ”en se ollut minä”, niin se on ihan varma, että jonain päivänä se homma loppuu. En lähde luettelemaan esimerkkejä, mutta kaikkien tiedossa on, mitä se tarkoittaa.

Kun aikanaan sovittiin Maastrichtin sopimuksessa — vuonna 93 tuli voimaan — pienten jäsenvaltioiden vaatimuksesta nimenomaan se, että toisten maiden velkoja ei makseta

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

eikä takuita anneta, niin tämä lauselma tuli sen takia, kun silloinen EU ensimmäisen kerran historiassaan sai reilusti poliittisia oikeuksia plus sitten oikeuden käsitellä rahaa enemmän. Sitä varten nämä säännöt tulivat. Miten niille on käynyt? Niillä on pyyhitty roskakorin pohjia — käytännössä ne ovat arvottomia tänä päivänä.

Velanotonhan piti olla kielletty, mutta ei se enää ole. Kun tämä koronavirus iski Eurooppaan, niin siinä kyllä ymmärrän hyvin sen, että komission komissaarit lähtivät sille tielle, minkä Winston Churchill aikanaan viitoitti, että ”hyvää kriisiä ei kannata jättää käyttämättä”. No, se kyllä käytettiin ja ensimmäinen elvytyspaketti pistettiin pystyyn. Onhan se kummallista, kun sen väitettiin olevan elvytyspaketti, vaikka silloin, kun säännöt laadittiin, koronasta ei ollut mitään tietoa, mutta se kriisi vain sattui niin hyvään aikaan, että se voitiin ikään kuin kytkeä sen kylkeen. Siellä oli ihan muita perusteita kuin itse tämä pandemia. Pandemia on hoidettu hyvin, siitä ei käy ollenkaan moittiminen. Tosin siinäkin kaikki me muistamme, tuoreessa muistissa on se, että kun me tilasimme Euroopasta unionin kautta erilaisia tarvikkeita, hengityssuojaimia ynnä muita, niin miten kävikään. Tavarat Suomelle viipyivät. Minkä takia? Sen takia, että suuret Euroopan maat ottivat ne haltuun itselleen keltään kysymättä. Oma suu on säkkiä lähempänä aina. Otetaan kaverilta pois, ettei kaveri saa, koska minä sitä tarvitsen. Tämä panee miettimään, onko eurooppalaisella yhteistyöllä tulevaisuutta, jos moraali on tällä tasolla.

Ilmastonmuutosta toki Euroopan pitää torjua, se on ihan oikein, mutta meidän pitää tunnustaa tosiasiat. Nythän me on tehty semmoinen temppu, että Suomelle on laskettu semmoiset päästöt, joita ei ole olemassakaan, ja päästöjä on liioiteltu ja nieluja vähätelty. Jos me jonain päivänä hyväksymme sen lopullisesti, me annamme väärillä tiedoilla tästä maasta pois rahaa. Nyt tuntuu, että pitää maksaa ilmastorahastoihin ja vaikka minne miljardeja. Maksetaan pois vain, mutta sen esittäjän pitää kyllä samalla esittää, mistä ne rahat kerätään. Nykyinen meno, jossa työnnetään rahaa sinne sun tänne ja kaikki otetaan velaksi, ei voi jatkua pitkään. Väitän, että ensi vuosi on ehdottomasti sillä rintamalla viimeinen. Sen jälkeen pitää järki löytyä tähän maahan. Ei Euroopan unioni velvoita meitä mihinkään pakotoimiin. Meillä on edelleen itsenäinen valtio, joka harjoittaa veropolitiikkaa, talouspolitiikkaa ja sosiaalipolitiikkaa itsenäisesti liittymissopimuksen puitteissa. Nämä politiikan lohkot eivät kuulu EU:lle, mutta kun tänäkin päivänä talousvaliokunnassa käsitelimme asiaa, niin kas kummaa, taas isketään suomalaisten kukkarolle ja määrätään ylimääräisiä veroja.

Sen jälkeen, kun ensimmäinen elvytyspaketti hyväksyttiin toukokuun 17. päivä, on Euroopan unioni muuttanut valtavasti luonnettaan. Tälle ei auta kyllä kenenkään hymähdellä. Kun katsoo tätä salia nyt, niin täällä on puolenkymmentä edustajaa puhemies mukaan lukien tällä hetkellä. Voisi sanoa, että tätä keskustelua voisi luonnehtia neljällä kirjaimella: evvk, sanoisivat nykynuoret. Ei kovin montaa henkilöä tämä keskustelu näköjään kiinnostaa, ja kysymys on kuitenkin koko mantereemme tulevaisuudesta.

Kun Afganistanin tilanne lähti kriisiytymään, kuten kaikki tiedämme, tai nyt tällä hetkellä on Puola—Liettua-kriisi, niin oliko Euroopalla mitään lihaksia toimia? Ei varmasti ollut. Afganistanin hoitivat tyylikkäästi Nato-sotilaat, ja suomalaiset saatiin sieltä terveinä ja elävinä pois. Ja mitä tapahtuukaan Puolan ja Latvian rajoilla? Sielläkin Euroopan unionin näkyvyys on kovin ohutta. Elikkä me eurooppalaiset olemme tärkeissä asioissa poissa, mutta näissä pikkujutuissa, joissa käydään pienten jäsenmaiden kimppuun, me olemme älyttömän tärkeitä.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Suomella on maailman mittapuulla hyvä maine, sitä älkäämme hukatko, mutta se maine on helppo hukata tällä menolla, että ajamme oman taloutemme polvilleen [Puhemies ko-
puttaa] ja sen jälkeen olemme naapureista riippuvaisia.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Ledamot Strand.

16.10 Joakim Strand r: Tack, ärade talman! Itse en aio sen kummemmin laajentaa tätä keskustelua Euroopan unioniin, mutta sen verran kyllä totean lyhyesti: Taisivat olla edustaja Koskela ja myös edustaja Hoskonen, jotka ainakin vähintään rivien välistä totesivat, että tämän sosiaalirahaston tielle on kyllä äärimmäisen vaarallista lähteä. Sen sanon kyllä ihan Euroopan unionin ystävänä, että jos esimerkiksi Ranskallekin joudutaan kierrättämään jonkun uuden rahaston kautta, oliko se, 8 miljardia, niin koska Ranskan talouden koko bkt taitaa olla noin 3 000 miljardia, kyllä sieltä paukkuja löytyy omasta takaa rakentaa sosiaaliturvajärjestelmää tai muuta, niin kuin Pohjoismaatkin ovat tehneet. Sille tielle toivottavasti ei lähdetä.

Haluaisin vielä lyhyesti kiittää tulevaisuusvaliokunnan puolesta erittäin hyvistä ryhmäpuheenvuoroista ja muutenkin monipuolisesta keskustelusta nimenomaan liittyen siihen toivon viestiin ja siihen, että fokusoidaan niihin asioihin, joista ollaan samaa mieltä ja joissa Suomi voi tuoda globaaleilla areenoilla ratkaisuja, on sitten kyse maataloudesta tai energia- ja ympäristöteknologiasta tai mistä tahansa, ja tuodaan yhdessä maailmalle ratkaisuja eikä kinastella keskenään tässä pienessä maassa, joka loppupeleissä on yhden kaupungin kokoinen Shanghaissa. Yhdessä — Tillsammans.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Reijonen, olkaa hyvä.

16.12 Minna Reijonen ps: Arvoisa herra puhemies! Nyt käsittelemme hiilineutraaliutta, ja jos mietitään tätä kokonaisuutta tässä, niin onhan se näin, että kokonaisuuden hallinta on pielessä, jos me suomalaiset aletaan kohta joutua maksamaan puolalaisten sähkölaskuja. Ei se kyllä oikein asialliselle tunnu.

Kehitysyhteistyön rahoja on tutkitusti laitettu vuosien mittaan moniin erilaisiin kohteisiin, ja ne eivät ole kaikki kuitenkaan toimineet ihan niin kuin on oletettu. Ne eivät ole kohentaneet paikallisten elintasoa tai välttämättä kovinkaan parantaneet elämää. Nyt pitäisi aika tarkalla kammalla tosiaan seuloa nämä asiat, mitä hyötyä näistä on ollut, ja jokainen kohde katsoa ihan erikseen, mitä näistä on ollut hyötyä ja mitä on saavutettu. Kyllä niille yli jääville rahoille olisi käyttöä ilman muuta täällä kotimaassakin.

Huolestuneena olen seurannut sitä, että kotimaisesta turvetuotannosta ollaan tekemässä ilmastopahis — ja on jo tehtykin. Se on todella huolestuttavaa. Ja toinen asia, mistä on tehty ilmastopahis, tuntuu olevan ruoantuotanto. Pitäähän meillä kotimaassa olla ruoantuotantoa jo pelkästään ihan huoltovarmuudenkin takia. Minkähänlaisilla laskelmilla yleensä lasketaan sitten sitä, jos mietitään, että ulkomailta tuotu ruoka olisi muka ekologisempaa? Ei se kyllä sitä ole. Tässä olemme kuulleet puheita ruoantuotannosta, ihan asiallisia sellaisia. Kyllä kotimainen ruoka ja lähiruoka ovat varmasti ekologisuuden suhteeltaan aina parempi vaihtoehto kuin tuodut ruokatarvikkeet.

Tämä turvetuotannon romahtaminen on oikeastaan aika huolestuttavaa. Helsingin Sanomat uutisoi marraskuussa, että turpeentuotanto on romahtanut eikä turvetta enää tuoteta riittävästi huoltovarmuuden takaamiseksi. Tästäkin on syytä olla huolissaan. Kotimainen

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

turve on ollut erittäin tärkeä energianlähde, kun puhutaan huoltovarmuudesta. Kyllä varmasti Huoltovarmuuskeskuskin on tästä huolissaan. Turve on ollut myös hyvä kuivikealusta eläinpuolella ja kasvualusta. Jos miettii, että tosiaan turpeelle käy niin kuin näyttää käyvän, niin miten jatkossa: miten huoltovarmuus varmistetaan, ja miten saadaan eläimille kuivikkeita, entäs tämä puutarha-asia? Kyllä pitää olla huolestunut siitäkin, mitenkä saadaan jatkossa tomaattia, kurkkua ja salaattia kotimaisia versioita.

Turvetta kuitenkin tarvitaan tulevaisuudessakin. Jos miettii, että Venäjältä ja Baltiasta aletaan suunnitella turvetuotannon lisäämistä, kun kysyntää riittää, niin kyllähän se on niin kuin aika hölmöläisten hommaa, jos Suomi alkaa tuoda turvetta Baltiasta, vaikka meillä itsellä olisi mahdollista sitä tuottaa. Jotenkin tuntuu, että kokonaisuuden hallinta on hyvin pahasti, [Puhemies koputtaa] hyvin pahasti pielessä. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Kaunisto poissa. — Edustaja Heikkinen, Hannakaisa, olkaa hyvä.

16.15 Hannakaisa Heikkinen kesk: Arvoisa puhemies! Ratkaisut ilmaston lämpenemisen hillitsemiseen ovat ja kasvavat suomalaisessa maassa. Metsiä pitää pystyä kestävästi käyttämään myös tulevaisuudessa pitäen samalla huolta luonnon monimuotoisuudesta. Kuten valtiovarainministeri Saarikko on todennut, metsät kuuluvat meille suomalaisille, ne eivät kuulu EU-komission päätettäväksi.

Ei metsissä, luonnonvaroissamme ja kotimaisessa ruoassa ole kuitenkaan kyse pelkästään ilmastoasioista. Kyse on myös huoltovarmuudesta, kuten tässäkin keskustelussa monissa puheenvuoroissa on tullut hyvin esille. Epävarmassa maailmassa meillä pitää olla omasta takaa energiaa, ruokaa ja muuta välttämätöntä. Globaalistikin maatalouden tärkeä tehtävä ilmastonmuutoksessa on ruokahuollon turvaaminen ja nälänhädän vähentäminen. Myös tässä Suomella on valtavasti annettavaa ja myös valtavasti mahdollisuuksia. Jo näistä syistä luonnonvarojamme ei pidä museoida. Siksi myös maaseudulla pitää olla elämisen edellytyksiä.

Arvoisa puhemies! Nostaisin vielä toisen ulottuvuuden suomalaisesta ruokahuollosta ja ruokaketjusta esille. Eivät pelkästään kestävyys, tasapaino ja oikeudenmukaisuus ole tällä hetkellä aika pahasti vaakalaudalla alkaen alkutuotannosta ja ruoantuottajista jatkuen jalostukseen ja kauppaan — siinä ne osuudet eivät jakaudu niin, että se, joka tekee eniten, myös saisi eniten, päinvastoin — vaan toinen tärkeä asia, mihin tämän talon ja myös meidän valtioneuvoston kannattaa ja tulee kiinnittää huomiota sote-uudistuksen kynnyksellä, ovat soten tukipalvelut. Tässä yhteydessä tarkoitan tätä ruokaulottuvuutta ja kunnissa tapahtuvaa ruokahuoltoa. Ei voi mennä niin, että kaikki keskitetään ja kunnissa tapahtuva tärkeä työ ikään kuin raivataan säästöjen odotuksessa pois. Kriisitilanteissa on todella tärkeää, että jokainen yksikkö, jokainen kunta, pystyy huolehtimaan siitä, että varsinkin ne hauraimmat joukot, vanhukset ja myös lapset, saavat ruokaa. Jos tämä jätetään vain muutamien isojen keskusten varaan kaukana, jopa satojen kilometrien päässä, niin tämä tulee vaikuttamaan meidän huoltovarmuuteen. Tämä pitää huomioida ja estää tyhmyyksien teko sitten päätännässä. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Laukkanen poissa. Edustaja Mäkisalo-Ropponen, olkaa hyvä.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

16.18 Merja Mäkisalo-Ropponen sd: Kiitos, arvoisa puhemies! En enää laajenna tätä keskustelua, mutta pari täydentävää näkökulmaa vielä haluan tuoda esille.

Tulevaisuusvaliokunta kiinnitti huomiota mietinnössään siihen, että Agenda 2030 -selonteko on kovasti kehittynyt edellisestä kerrasta, ja tämä on kyllä kiitoksen arvoinen asia. Selonteon ja laajemmin ajateltuna Suomen kestävä kehityksen ja kestävä kasvun politiikan taustalla on laaja ja moniulotteinen toimintamalli, ja tämä toimijoiden ja toimintojen moninaisuus kertoo suomalaisen yhteiskunnan laaja-alaisesta ja pitkäjänteisestä sitoutumisesta kestävä kehityksen edistämiseen. Kuitenkin samalla riski päällekkäiselle työlle, siiloutumiselle sekä sille, että tehtyä työtä ei hyödynnetä täysimääräisesti, kasvaa, koska toimimme niin moniulotteisesti ja monitoimijaisesti. Jatkossa Agenda 2030 -selonteossa olisikin kuvattava vielä yksityiskohtaisemmin sitä, miten toimenpideohjelma kiinnittyy Suomen muuhun kestävä kehityksen politiikkaan ja miten tässä toimenpideohjelmassa hyödynnetään eri sidosryhmien tuottamaa tietoa. Nämä terveiset toivottavasti huomioidaan siinä seuraavassa selonteossa.

Ja sitten vielä pari sanaa Suomen roolista, josta on keskusteltu täällä tänäkin päivänä. Kiitos kaikille erinomaisesta keskustelusta, tämä on ollut rakentavaa ja oppivaa keskustelua.

Suomen kannattaa olla oman itsemmekin takia edelläkävijä esimerkiksi vihreässä taloudessa ja ympäristöteknologiassa, sillä nämä tuovat meille myöskin uutta työtä. Kilpailu maailmanmarkkinoilla on kovaa, ja meidän on oltava kärjessä. Muuten jäämme kilpailussa jalkoihin.

Ja vielä lopuksi, arvoisa puhemies: On totta, että voimme olla ylpeitä edistyksistämme, sillä Suomi on ollut Agenda 2030 -toimenpideohjelman YK:n vuosittaisissa arvioissa kolmen parhaan maan joukossa ja tänä vuonna jopa paras. Kuitenkin Suomen sijoitus 193 maan kestävyysvertailussa tipahtaa sijalle 135, kun mitataan sitä, millainen vaikutus omalla toiminnallamme on muiden valtioiden kykyyn saavuttaa nämä kestävyystavoitteet. Tämä osittain johtuu pohjoisesta sijainnistamme — tarvitsemme lämmitysenergiaa, ja siten meillä on pitkät välimatkat — mutta toisaalta myös elämäntapamme on kytkeytynyt globaaliin massakulutuskulttuuriin, ja tähän liittyen suomalainen kulutus synnyttää ulkomailla huomattavia päästöjä ja massiivista luonnonvarojen käyttöä. Tästä näkökulmasta esimerkiksi edustaja Heikkisen korostama kotimainen ruoantuotanto on todella tärkeä asia.

Toisin sanoen meillä on vielä kovasti muutoksen ja oppimisen tarvetta. Suomen ekologisen velan lyhentämistä on jatkettava monin eri keinoin ja tulevaisuuteen uskoen, mutta tämän keskustelun perusteella olemme kuitenkin pääasioista suurin piirtein samaa mieltä. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Hopsu poissa. — Edustaja Mäkelä, olkaa hyvä.

16.21 Jani Mäkelä ps: Arvoisa puhemies! Kestävää kehitystä Suomessa voi ylipäänsä olla ainoastaan, jos täällä edelleen tulevienkin sukupolvien aikana on suomalaisia, joilla on edellytykset elää, työskennellä ja perustaa perhe niin, että täällä on jälkipolvienkin suomalaisia pitkälle tulevaisuuteen. Tämän turvaamiseksi meidän täytyy näitä ympäristöasioita-kin hoitaa järjen kanssa ja vastuullisesti. Ympäristöstä pitää huolehtia, mutta siinä ei ole oikein järkeä, että me tekisimme näitä ilmastotoimia kovin paljon etupainotteisesti verrattuna kilpailijamaihimme, koska avoimessa markkinataloudessa työpaikat kyllä siirtyvät sin-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

ne, missä niiden kannattaa olla. Jos me teemme täällä Suomessa työllistämistä ja työntekijöistämme liian kalliita verotuksen ja ympäristömääräysten johdosta, niin me menetämme ne työpaikat ja meillä ei ole kestävää tulevaisuutta.

Se käy kyllä minulle, että olemme edelläkävijöitä teknologiassa, siinä, että tuotamme ympäristöystävällistä teknologiaa, ympäristöteknologiaa — puhutaan ihan perinteisestäkin ympäristönsuojelusta, jäteveden puhdistamisesta ja vastaavista asioista, missä suomalaisilla on osaamista — ja viemme sitä ulkomaille ja saamme siitä tuloja, mutta siinä ei ole enää järkeä, että olisimme maksajia muiden maiden tekemille toimenpiteille. Eli nämä EU:n niin sanotut oikeudenmukaiset siirtymät ja vastaavat asiat tarkoittavat käytännössä sitä, että me maksamme Itä-Euroopan hiilineutralisoimisen, ja niiden kannalla en missään tapauksessa ole.

Suomi on itse tehnyt jo aika paljon ympäristönsä eteen. Olemme tehneet näitä asioita jo etupainotteisesti, eikä ole oikein, että me jatkossakin tekisimme entistä enemmän siksi, että olemme hoitaneet asiamme kunnolla. Tämähän on vähän EU:ssa tapana, että jos joku on hoitanut jonkun asian kunnolla, niin hänen täytyy vain maksaa enemmän. Tästä on kysymys esimerkiksi tässä Euroopan sosiaalirahastossakin, että kun Suomessa nämä asiat on jo hoidettu oikein, niin sen seurauksena me joudumme maksamaan sen, että muut maat eivät ole niitä asioita hoitaneet oikein. Näin ei asia kerta kaikkiaan voi olla.

EU:n tulevaisuuskonferenssissa, jossa olen Suomen eduskunnan edustajana, päädyin ilmastomuutosta käsittelevään työryhmään, ja siellä pidin puheenvuoron, jossa toin esille sen, että Suomi on pitkien etäisyyksien maa, jossa on vaihteleva ilmasto ympäri vuoden, me tarvitsemme liikennettä, me tarvitsemme energiaa ja meidän tärkein luonnonvaramme ja puuteollisuuden raaka-aine on metsä, ja näitä asioita. Ne ovat meidän elinehtojamme, joista me emme voi tinkiä tulevaisuudessakaan ympäristömääräyksiensä nojalla. Ja se, että nämä ympäristötoimet ovat oikeutettuja suomalaisten näkökulmasta ja suomalaiset ne hyväksyvät, edellyttää meidän suuntaamme reilua kohtelua siinä, että me itse saamme päättää metsävaroitamme ja meidän luonnonvarojamme ei suinkaan sosialisoida kenenkään muun eduksi tai muiden hiilinielujen täyttämiseen.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Hoskonen, olkaa hyvä.

16.24 Hannu Hoskonen kesk: Arvoisa herra puhemies! Pari asiaa jäi liian vähälle huomiolle edellisessä puheenvuorossani:

Ensimmäisenä se, että kun teemme eurooppalaista yhteistyötä, kun Agenda 2030 varmaan tähtää koko maailman hyvinvointiin, niin kannattaa muistaa pienen Suomen, että me emme esimerkiksi tätä maailman ilmastokriisiä pysty ratkaisemaan. Se on täysin mahdollonta. Ainoa oikea toimintatapa mielestäni on toimia itse niin, että me pystymme rakentamaan teollisuutemme avulla hyviä ratkaisuja ilmastomuutoksen torjuntaan. Oma pakettimme on kohtalaisen puhdas.

Se minua edelleen surettaa, että hiilinielujen vähättely ja päästöjen liioittelu on johtanut siihen, että suomalaisten vahingoksi esimerkiksi kaikkia hiilinieluja ei olla laskettu suomalaisten eduksi. Onko tällä kansakunnalla varaa maksaa sitten jonnekin rahastoihin rahoja samaan aikaan, kun meillä on valtava puute tässä maassa hyvin monesta asiasta? Paljon on ihmisiä, joilla on hätä, joilla terveydenhuoltoon pääseminen on hyvin vaikeaa, ihmisiä, jotka suurin piirtein elävät kädestä suuhun. Samaa aikaan me lapamme ulkomaille rahaa. Esimerkiksi tämä elvytyspaketti kakkonen, sosiaalipaketti, laajentaa Euroopan unionin toi-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

mivaltaa alueille, mitkä sille eivät kuulu. Täällä me, tässä salissa, puhumme, että tämä on hieno juttu. Elvytyspaketti ykkösellä maksoimme rahaa sinne sun tänne, sellaisillekin valtioille, jotka ovat kymmenen kertaa Suomea rikkaampia. Eihän tämä näin voi mennä.

Kun katsoo sitten esimerkiksi tällä hetkellä suomalaisten elintarvikkeiden tilaa tässä maassa: Meillä on maatalous semmoisessa ahdingossa, jota ei ole koskaan sodan jälkeen Suomessa nähty. Olemme tilanteessa, jossa suurin osa tiloista elää lähes konkurssin partaalla, ihmiset ovat hädänalaisessa tilanteessa, epätoivoisia, pystyykö tila jatkamaan enää vuoden kuluttua tuotantoa. Samaan aikaan Suomeen tuodaan valtavat määrät ulkomaista ruokaa, nautitaan siinä samalla antibioottijäämiä, erilaisia kasvuhormoneja, mitä ulkomaisissa tuotteissa käytetään, ja raskasmetalleja ynnä muuta. Missä meidän kansallinen tunteemme on? Suomen päästöt koko maailman päästöistä ovat hieman yli yksi tuhannesosa. Silti meillä tässä salissa tuntuu, että me tämän maailman ongelmat ratkaisemme. Ei muuten ratkaista.

Meidän pitää pitää huoli, että suomalaisilla on tässä maassa, tämän maan rajojen sisällä, hyvä elää. Vain sellainen valtio, joka pitää omat asiansa kunnossa, voi auttaa naapuria, mutta jos me itsemme ajamme rapakuntoon valtavan velan alle... Ajatelkaa, jokainen Suomen kansanedustaja, sitä, että jos vaikka korko nousee 2 prosenttiyksikköä tuolla maailmanmarkkinoilla, miten meille käy. No aivan varmasti käy huonosti. Eihän tällainen velanotto voi jatkua enää pitkään. Silti tuntuu vain, kun täällä eduskunnassa kuuntelee ministerien puheita tai edustajien puheita, että lisää pitäisi ottaa. Jos tämä tällainen hurlumheipolitiikka ei tässä maassa lopu, niin tälle maalle käy huonosti. Toivon, arvoisa puhemies, sitä, että järki löytyisi ja katsoisimme joskus omien kansalaistenkin asioita. Siinä samalla tulee moni muu autetuksi, kun pystymme itse olemaan kunnossa, jotta voimme toisia auttaa.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Reijonen, olkaa hyvä.

16.27 Minna Reijonen ps: Arvoisa herra puhemies! Nyt käsittelyssä on ilmastoasioita, hiiliasioita, ja väistämättä Suomen kilpailukyky nousee yhdeksi asiaksi ja myös huoli kotimaisesta ruoasta ja lähiruoasta. Nyt ollaan tekemässä isoa alueuudistusta, sote-uudistusta, ja siinä eivät välttämättä kaikki asiat mene hyvin, koska lainsäädännössä jäi paljon asioita huomioimatta, ja on mietittävä myös sitä, joutuuko lähiruoka tosiaan tämän uudistuksen uhriksi.

Sadat ja tuhannet sopimukset menevät käynnissä olevassa uudistuksessa uusiksi. Alueuudistuksessa myös ruokapolitiikka joutuu myllerrykseen, kun sosiaali-, terveys- ja vanhuspuolen asiat siirtyvät uuteen hallintoon. Samalla uudistus mullistaa julkista ruokahuoltoa. Jos kunta on päättänyt aiemmin suosia lähiruokaa, niin mitä tekevät sitten uudet aluevaltuustot? Jää nähtäväksi, miten aluevaltuustot arvottavat lähiruoan asemaa Suomessa. Ja miten käy kilpailutuksissa lähiruoalle? Entäs jos kriteeriksi kilpailutuksiin valitaan pelkkä hinta, pelkkä hinta? Sotea alun perin suunniteltaessa usein nousi keskusteluun kustannusten hillintä. Vai painottaako uusi aluevaltuusto kenties siihen, että ottaa kilpailutuksessaan isoon rooliin lähiruoan ja kotimaisuuden? Hankintaosaaminen nousee isoon, isoon rooliin.

Mitä syödään jatkossa vanhustenhoidon yksiköissä, entä sairaaloissa ja vuodeosastoilla? Toimittavatko alueen yrittäjät ruokaa, vai tuleeeko ruoka pääasiassa tuontina ulkomailta? Helsinki ei enää tarjoa kaupungin tilaisuuksissa lihaa. Leviääkö tämä Helsinki-ilmiö

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

myös hyvinvointialueille muualle maakuntiin, vai antaako kenties uusi aluevaltuusto sinun alueellasi arvoa suomalaiselle lihantuottajalle?

Tulevilla vaaleilla valitaan terveysasioiden päättäjät, mutta myös päättäjien suhtautumisella yrittäjyyteen tulee olemaan suuri merkitys. Soten vaikutuksista alueensa yrityksiin ja yleensä erilaisiin sopimuksiin on puhuttu ihan liian vähän. Kilpailutus- ja hankintaosaamista ei tule Suomen suurimmassa uudistuksessa vähätellä. Suomen kilpailukykyä on tärkeää pitää yllä, vaikka EU työntääkin jatkuvasti mitä eriskummallisimpia ohjeitaan Suomen kilpailukykyä uhaten.

Annetaanko jatkossa suomalaiselle vanhukselle mahdollisuus syödä kotimaisen tuottajan perunaa ja lihatuotteita, vai onko tarjolla kasviksia ulkomailta? Elämä ja varsinkin politiikka ovat täynnä arvovalintoja. Mielestäni maamme kilpailukykyyn ylläpitäminen on erittäin tärkeää. Kotimainen ruoka ja suomalainen tuottaja ovat Suomen kannalta merkityksellisiä, ja tätä ei sovi kenenkään unohtaa.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Ollikainen, olkaa hyvä.

16.30 **Mikko Ollikainen r:** Ärade talman! Då vi pratar om Agenda 2030 kan det öppnas ur många, många olika perspektiv. Här har det bland annat kommit fram att det ska vara socialt och ekologiskt och ekonomiskt rättvist, också regionalt, då vi tittar ur ett finländskt perspektiv. Och då vi diskuterar kring till exempel klimatåtgärder i vårt land blir det lätt en paradox — man vill hitta en stor skillnad mellan stad- och landsbygd. Själv är jag från landsbygden, där jordbruket är en jätteviktig del eftersom vi ska producera mat så att vi klarar oss, och här vill jag lyfta fram den taltur som kollegan, ledamot Heikkinen höll på ett väldigt känslomässigt och bra sätt kring vikten av att använda finländsk mat. Stort tack för det.

Haluan siis kiittää edustaja Heikkistä hienosta puheenvuorosta tässä edellisessä tai, oliko se, ensimmäisen tunnin aikana. Oli todella hyvä puheenvuoro.

Näen kuitenkin näin, että kun Suomessa meillä on maaseutua, meillä on kaupunkeja, kaupungistuminen on aika yleistä, niin just tämä yhdyspinta on ensisijaisen tärkeä, että me ymmärretään toisiamme. Meillä on vahvuuksia maaseudulla, ja myös kaupungeissa on omat haasteensa esimerkiksi lämmityksen suhteen, kuten meillä on sitten maaseudulla omat haasteemme. Minun mielestäni vastakkainasettelu ei ole hyväksi tässä, vaan just tämä huoltovarmuus on yksi todella tärkeä osatekijä. Ja jotta me ylipäättänsä voidaan pitää maatalous, tämä koko ala, pystyssä, niin on todella tärkeää, että sieltä saadaan hyvä hinta.

Puhuin viime puheenvuorossani osaamisesta, ja tämä tki-puoli jäi mainitsematta, mutta tässä on tullut just kilpailukyky esille, ja se on nähdäkseni todella tärkeä osa Suomelle, kuinka me voidaan osaltamme tätä kestäväää kehitystä kehittää ja tuoda sitä osaamista maailmalle. Sen takia olisi todella tärkeää, että panostetaan tutkimukseen ja kehitykseen, investointeihin ja innovaatioihin tulevaisuudessa, vihreällä puolella esimerkiksi vetyteollisuuteen, tuulivoimaan, mutta myös viedään Wärtsilän moottoreita maailmalle ja niin edelleen. Ne ovat sellaisia todella tärkeitä ja hyviä asioita, jotka omalta osaltaan kehittävät meidän maailmaa ja tekevät tästä maailmasta puhtaamman. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Tanus, olkaa hyvä.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

16.33 Sari Tanus kd: Arvoisa herra puhemies! Täällä istuntosalissa käsittelyssä on ollut kestävän kehityksen globaali toimintaohjelma Agenda 2030, ja uskon, että täällä on käyty paljon hyvää keskustelua. Itse valitettavasti jouduin olemaan tuolla toisaalla parlamentaarisen komitean loppukokouksessa, mutta tallenne on onneksi myöhemmin kuunneltavissa ja katsottavissa.

Mutta se sanottakoon, että tulevaisuusvaliokunnassa olen ollut etuoikeutettu tekemään työtäni ja on ollut erittäin, erittäin mielenkiintoista käsitellä tätä kestävän kehityksen toimintaohjelmaa. Kuulimme siellä suurta joukkoa asiantuntijoita ja kävimme hyviä keskusteluja, ja toivoisin todella, että lukisitte huolella myös tämän meidän mietintömme ja myös meidän valiokuntamme kannanottoehdotuksia siellä lopulla, koska siellä on paljon sellaista, sanoisinko, kestävää asiaa ja hyvää asiaa, mikä voi viitoittaa myös tulevia vuosia ja tulevia hallituksia, ja toivoisimmekin, että näin tapahtuisi.

Haluaisin nostaa sieltä meidän valiokuntamme kannanottoehdotuksista muutaman asian esille.

Ensinnäkin me toivomme, että varmistettaisiin, että kun erilaisissa toimikunnissa, paneeleissa, raadeissa, pyöreissä pöydissä ja tutkimus- ja työryhmissä käydään näitä kestävän kehityksen asioita läpi ja arvioidaan myös tähän toimenpideohjelmaan liittyviä näkökulmia, niin ne käsiteltäisiin semmoisena aitona kokonaisuutena ja ne tulisivat aidosti huomioituiksi niissä käytännön linjauksissa.

Ja edelleen sitten, kun ajattelemme kuntia ja tulevia alueita, toivoisimme, että vahvistettaisiin kuntien ja julkisten hankintojen roolia nimenomaan kestävän kehityksen toimeenpanon ajurina ja kehitettäisiin valtioneuvoston kanslian toimesta kestävän kehityksen työn ja valtiovarainministeriön ja kunta- ja aluepolitiikan osaston yhteyttä, koska tässä nämä hankinnat ja niiden merkitys oikeasti eri puolilla Suomea — minkälaisia päätöksiä tehdään myös hankintojen osalta — vaikuttavat kyllä erittäin suuresti ja pitkälle.

Edelleenkin alleviivaamme ilmiöpohjaista toimintamallia, kokonaisvaltaista arviointia, missä mietitään myös keskinäisriippuvuudet, ja peräänkuulutamme paitsi määrällisten mittareiden käyttöä myös erilaisten laadullisten mittareiden käyttöönottamista, nimenomaan sellaisten mittareiden, jotka kuvaavat edistymistä ja kestävän kehityksen erilaisten esteiden analyysia ja niiden taklaamismahdollisuuksia. Arviointia on tehtävä sekä etukäteen että jälkikäteen, ja arvioinnin tulokset on myös aidosti huomioitava erilaisissa linjauksissa ja myös lainsäädännön valmistelussa. — Arvoisa puhemies, otan seuraavan puheenvuoron.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Elomaa, olkaa hyvä.

16.36 Ritva Elomaa ps: Arvoisa puhemies! YK:n kestävän kehityksen toimintaohjelma Agenda 2030 tavoitteineen liittyy olennaisesti myös suomalaiseen maatalouteen. Kotimaisen ruoantuotannon olemassaolo on äärimmäisen tärkeää laadukkaan ja puhtaan ruoan saatavuuden lisäksi myös maamme huoltovarmuuden kannalta.

Hallituksen harjoittama liian kunnianhimoinen ympäristöpolitiikka kuitenkin kurittaa tilojamme suhteessa moneen muuhun maahan, koska sen myötä tuotantokustannukset nousevat. Se on suoraan pois tuottajien tilipussista. Myös tämä tuottajien syyllistäminen, mitä viime aikoina on saanut jopa lehdistäkin lukea, menee aivan liian pitkälle. Tällä menolla tilat lopettavat toinen toisensa perään. Tästä tilanteesta, mikä tuottajilla nyt on, pitäisi jokaisen puolueen olla äärimmäisen huolestunut. Perussuomalaiset ainakin ovat.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Kotimaisen ruoantuotannon kannattavuudesta: Se on nyt, kannattavuus, vaakalaudalla. Kustannukset kasvavat koko ajan. Alkutuotannolle jää liian pieni siivu. Kauppa ja monet muut ottavat siitä liian suuren osan. 25 prosenttia vähintään on tuottajan tilipussi kaventunut ihan viime vuoden aikana. Jos jollain muulla ammattiryhmällä kävisi näin, niin varmaan Mannerheimintie olisi täynnä mielenosoittajia, koko Mannerheimintie. Elikkä tilanne on todella vakava.

On kaikkea muuta kuin hiilineutraalia kuskata elintarvikkeita Suomeen maailmalta, kun omaa tuotantoamme ajetaan alas. Jos ajatellaan suomalaisten ruoantuotantoa, joka on hyvin eettistä suhteessa moneen muuhun maahan — tuotamme puhdasta ruokaa — se näin ollen koituisi myös hyödyksi rajojemme ulkopuolella, kun sen puolesta vienti vetää. Joten tämä meidän ruoantuotantomme tukeminen koituisi tosiaan myös hyödyksi muillekin maille.

Luontoarvot, metsien hoito: suomalaiset arvostavat niitä ja osaavat ne hoitaa.

Ja jos ajatellaan viimeaikaista keskustelua: Helsinki sanoi, että ei lihansyöntiä enää tilaisuuksissa. Se on aivan väärää politiikkaa [Puhemies koputtaa] ja väärää hoitoa tässä asiassa. Jos halutaan vihanneksia lisää, sanotaan se eikä kielletä lihaa kokonaan.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia, aika. — Edustaja Hopsu, olkaa hyvä.

16.39 Inka Hopsu vihr: Arvoisa puhemies! Ensin lyhyesti maataloudesta ja ruoantuotannosta. Suomessa on todella paljon osaamista ja esimerkiksi erittäin kasvava ja menestyvä kasviproteiiniklusteri, eli siellä on potentiaalia. Kannattaa elää muutoksessa mukana.

Mutta yksi asia, jonka halusin nostaa esiin Suomen omista haasteista Agenda 2030 -mitareilla, on perheväkivalta ja naisiin kohdistuva väkivalta. Suomessa perheväkivalta tunnistetaan ja kirjataan huonosti terveydenhuollossa. Tutkimusten mukaan Suomi on Euroopan unionin toiseksi väkivaltaisimaa naisille. Lähes joka toinen suomalaisnainen on kokenut fyysistä tai seksuaalista väkivaltaa 15 ikävuoden jälkeen. Koronapandemia on entisestään lisännyt riskiä väkivallalle, kun rajoitustoimet vaikuttivat avun hakemiseen ja sosiaalisiin suhteisiin.

Myöskään kansainvälisesti tilanne ei ole hyvä. EU:n perusoikeusviraston tutkimuksen mukaan joka kolmas nainen on unionissa kokenut fyysistä tai seksuaalista väkivaltaa 15 ikävuoden jälkeen. Euroopassa tämä tarkoittaa noin 62:ta miljoonaa naista. Lisäksi asenteet ovat myös koventuneet. Esimerkiksi Turkki irtautui Istanbulin sopimuksesta, joka on Euroopan neuvoston yleissopimus ennaltaehkäisemään ja poistamaan perheissä tapahtuvaa ja naisiin kohdistuvaa väkivaltaa. Lisäksi monissa valtioissa aborttilainsäädännöt ovat tiukentuneet ja heikentäneet naisten perus- ja ihmisoikeuksia. Naisten perus- ja ihmisoikeudet eivät todellakaan ole kaikkialla selviö. Anti-gender-liike vahvistuu, ja rohkeutta pitää tasa-arvon, naisten ja tyttöjen aseman puolta tarvitaan.

Arvoisa puhemies! ”Ketään ei jätetä”, ”leave no one behind”, on Agenda 2030:n kantava periaate, jota pitää tarkastella niin kotimaassa kuin maailmanlaajuisesti. Nykyiset maailmanpoliittiset tapahtumat dramaattisesti haastavat tämän myös Euroopan sisällä. Johdonmukaisuutta eri politiikkatoimien välillä, maapallon kestävyiden rajojen tunnistamista ja kunnianhimoa Agenda 2030 -tavoitteiden saavuttamiseksi peräänkuulutan meiltä kaikilta.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Heikkinen, Hannakaisa, olkaa hyvä.

16.42 Hannakaisa Heikkinen kesk: Arvoisa puhemies! Ensin pari sanaa tästä lyhyestä keskustelusta liittyen tulevan soten ja hyvinvointialueitten tukipalveluihin ja näihin paikallisiin lähiruokahankintoihin. Hirtehisesti voisin todeta edustaja Reijoselle, että onneksi meillä Pohjois-Savon tulevalla hyvinvointialueella ei ainakaan voi mennä Kuopiota, hänen kotikuntaansa, huonommin, koska muutama vuosi sitten, kun alan toimijat mittaroivat eri Suomen kuntien toimijuutta lähiruokahankinnoissa, Kuopio piti perää ja oma kotikuntani Kiuruvesi piti sitä parempaa päätä elikkä oli Suomen ykkönen, ja siksi meillä Kiuruvedellä on todella aito huoli siitä, että meille tärkeää brändiä käyttä lähiruokaa ei tässä uudistuksen yhteydessä tuhota tai viedä pois.

Sitten vielä liittyen aiemmin esittämäni — ja sitä keskustelua täällä on laajemminkin käyty — että Suomen todella pitää tehdä osansa ilmaston lämpenemisen hillitsemiseksi, mutta näiden mittasuhteiden pitää olla oikeat. Jos jollakin on merkitystä, niin sillä, että Glasgow'ssa ovat isot maat päättäneet, Yhdysvallat ja Kiina, että tekevät yhteistyötä, ja erityisesti nostan esimerkiksi Kiinan roolin. Kiinan ilmastopäästöt, ilmastovaikutukset, ovat 450 kertaa Suomen päästöjen kokoiset. Se, että me täällä käytämme ilmaisia, että maatalojen lapset kokevat olevansa syyllisiä numero yksi ilmastonmuutokseen maapallolla, on niin vinoutunutta: mittasuhteet ovat hukassa, jos me tässä tilanteessa tuhoamme oman arvokkaan, puhtaan, eettisen suomalaisen ruoantuotannon. Tehdään päätöksiä oikeaan suuntaan: puhtaat, kotimaiset, uusiutuvat ylös Suomessa ja saastuttavat, ulkomaiset, uusiutumattomat alas. Siinä se on. Tehdään oikeita, vaikuttavia päätöksiä eikä tavallaan viherpestä hiiltä ja samalla sitten tuhota suomalaista alkutuotantoa ja siinä myöskään suomalaisia metsiä.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Tanus, olkaa hyvä.

16.44 Sari Tanus kd: Arvoisa herra puhemies! Edustaja Heikkinen piti tästä erittäin hyvän puheenvuoron, ja myös tuolla tulevaisuusvaliokunnassa olemme puhuneet puhtaan luonnon ja sen antamien mahdollisuuksien puolesta ja tähän liittyen tämän kotimaisen puhtaan ruoantuotannon puolesta, niin että emme vain olisi omavaraisia ruoantuotannon suhteen vaan että se tulevaisuudessa voisi olla ehkä hyvinkin iso vientiartikkeli meillä.

Tähän liittyen on ehkä hyvä jatkaa näistä tulevaisuusvaliokunnan päätösehdotuksista, joista yksi on tutkimuksiin ja kehityspanostuksiin liittyvä. Suomi on hyvinvointivaltio, jossa on pitkälti pärjätty tutkimuksen, kehityksen ja hyvien innovaatioiden ja niitten käytäntöön viennin vuoksi. Esitämme päätösehdotuksessamme, että nostamme tutkimus- ja kehityspanostukset 4 prosenttiin bruttokansantuotteesta. Siitä on puhuttu, se on edelleenkin vaiheessa, mutta tähtäimessä sen tulisi olla.

Edelleenkin alleviivaamme, että opettajien osaamista pitäisi päivittää eri alojen koulutustarpeiden mukaisesti, ja myös tässä meidän tulisi lisätä tulevaisuuskasvatusta opetukseen ja oppilaanohjaukseen alkaen opettajien ja ohjaajien koulutuksesta ja täydennyskoulutuksesta. Tietysti tähänkin tarvitsee riittävästi resursseja.

Sitten ehkä semmoisena uutena, sanoisinko, aluevaltauksena tulevaisuusvaliokunnassa silloin, kun olemme tätä kestävä kehityksen ohjelmaa käsitelleet, ja oikeastaan jo aiemminkin on edustaja Mäkisalo-Ropposen esityksestä tullut taiteen hyödyntäminen ja sen eri

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

metodien hyödyntäminen kiperien ongelmien ratkaisemisen yhteydessä ja nimenomaan yhdessä tieteen, talouden ja julkishallinnon toimijoiden kanssa. Ehdotettu on aivan tämmöistä luovuuden tiekartan suunnittelua. Se on aika lailla ihmeellistä, että kun tämmöisiä erilaisia metodeja, esimerkiksi luovuuteen ja taiteeseen liittyviä metodeja, käytetään, niin sieltä aivoista voi lähteä aktivoitumaan ihan uusia eri osa-alueita ja vaikeisiinkin, kiperiin, monimutkaisiin ihan toisen alan ongelmiin saattaa yllättäen löytyäkin uusia näkökulmia ja sen myötä uusia ratkaisuja. Meillä tulevaisuusvaliokunnassa on kyllä ihan konkreettista kokemusta näistä. Joskus myöhemmin voimme niistä sitten enemmän kertoa.

Sitten kaiken kaikkiaan yhteistyö, alueellinen yhteistyö esimerkiksi yritysten, järjestöjen, erilaisten yhdistysten sekä oppilaitosten välillä, on erittäin tärkeää myös tässä kestävä kehityksen eteenpäinviemisessä, ja sanoisin, että se on niin olennainen osa sitä, että ilman laajaa yhteistyötä emme saa tuloksia aikaiseksi.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Kettunen, olkaa hyvä.

16.48 Tuomas Kettunen kesk: Kunnioitettu puhemies! Täällä on käytetty tänään hyviä puheenvuoroja. Käsittelyssä on tosiaan tämä toimintaohjelma Agenda 2030 Kohti hiili-neutraalia hyvinvointiyhteiskuntaa. Tavoitteet ovat asianmukaisia, mutta niin kuin täällä keskustelussa onkin käynyt sitten ilmi, täällä on keskustelua käyty puhtaasta kotimaisesta ruoantuotannosta, ja haluan siitä vielä muistuttaa tässä omassa puheenvuorossani.

Edustaja Harkimo tässä keskustelussa toi esille tämän moraalipostauksen. Hän käytti käsitettä ”moraalipostaus” tästä Helsingin kaupungin päätöksestä, että pääkaupunkimme edustustilaisuuksissa ei käytetä lihaa ja maitotuotteita, ja olen kyllä samaa mieltä edustaja Harkimon kanssa siitä, että kyllähän tämä on märkä rätti suomalaisia ruoantuottajia ja yli-päättänsä ruoantuottajia kohtaan ja varsinkin, kun me olemme tässä ajassa, että meidän suomalainen ruoantuotantomme on kriisitilanteessa. Nimittäin monilla suomalaisilla maati-loilla on tällä hetkellä kyse eloonjäämistäistelusta.

Maatalouden yrittäjätulon on ennustettu supistuvan tänä vuonna 20 prosenttia ja ensi vuonna 8 prosenttia. Ne ovat ennusteita. Kyllähän näitä tiloja on nyt autettava nopeasti. Ja nyt sekin vielä, että kesän jäljiltä — on ollut melko kuiva kesä, sadot ovat jääneet keski-määräistä huonommiksi — on joitakin alueita, joilla tänä vuonna on ainoastaan saatu 30 prosenttia keskimääräistä satoa huonompi tulos. Paremmin selvinneillä alueilla on jääty noin viidenneksen alle keskimääräisen sadon. Alueellinen ja tilakohtainen vaihtelu on hy-vin suurta. Ja tässä tämmöisessä tilanteessa pääkaupunkimme päätöksentekijät — ja täällä on pitkän linjan valtiopäivämies edustaja Zyskowicz paikalla, joten varmaan hän voi myös kommentoida sitä — kun tosiaan Helsingin kaupunki tekee tämmöisen päätöksen, että suo-malaista lihaa ja suomalaista maitoa ei käytetä edustustilaisuuksissa, niin mikä tämä sig-naali on suomalaisia maidon- ja lihantuottajia kohtaan? Olenkin jo esittänyt, että kun täällä pääkaupunkiseudulla on Valion pääkonttori, niin pitääkö se pääkonttori nyt siirtää sitten vastatoimenpiteenä pois täältä. Eihän sitä tietenkään kukaan halua, mutta kyllä tähän pitää nyt joku tolkkua saada. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Totean, että tämä keskustelu on jatkunut useita tunteja, ja pyydän, että keskitytään tähän varsinaiseen aiheeseen. — Edus-taja Tanus, olkaa hyvä.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

16.51 Sari Tanus kd: Arvoisa herra puhemies! Haluaisin vielä nostaa muutaman kohdan tulevaisuusvaliokunnan päätösehdotuksesta.

Siellä nimittäin esitämme myös, että valtioneuvosto tekisi tällaisen innovatiivisen, rohkean, kansallisesta osaamisesta lähtevän ja kansainvälistä vaikuttavuutta korostavan Positiivinen kädenjälki -ohjelman. Nythän aina puhutaan jotenkin negatiivisista asioista lähtien ja puhumme hiilijalanjäljestä ja olemme todenneet, kuinka monet nuoret esimerkiksi ovat hyvin ahdistuneita ja kokevat hartioillaan suurta painolastia, kun näistä asioista puhutaan, joten voisi olla tällainen positiivisen kädenjäljen ohjelma, ja tehtäisiin tämä yhteistyössä elinkeinoelämän kanssa kestävien teknologioiden ja ratkaisujen sekä paremman sääntelyn monialaiseksi kehittämiseksi ja kestävä, työllistävän kasvun edistämiseksi. Eli positiivisuudella ollaan liikkeellä myös tässä Positiivinen kädenjälki -ohjelmassa.

Edelleen me esitämme, että valtioneuvosto edistäisi kansalaisten henkistä resilienssiä mahdollistamalla sidosryhmien ja kansalaisten osallistumisen ratkaisuiden suunnitteluun, toteutukseen ja arviointiin sillä tavalla, että varmistettaisiin, että myös yhteiskunnan hiljaiset, kuten lapset, nuoret, maahanmuuttajat, vammaiset ja ikääntyneet, otetaan aktiivisiksi toimijoiksi mukaan kestävyysmurroksen tekijöiksi. Ja tässä haluaisin oikeastaan tähän meidän listaamme liittää myös esimerkiksi maataloustoimijat, tuottajat siellä, koska niin kuin on moneen kertaan sanottu, me tarvitsemme, jokainen meistä tarvitsee, ruokaa ja toivoisimme, että se olisi lähellä tuotettua, kotimaista puhdasta ruokaa ja vielä niin, että nämä ruoantuottajatkin jaksaisivat hyvin ja olisivat tasapainossa työnsä ja toimeentulonsa kanssa.

Arvoisa puhemies! Ihan viimeisenä haluaisin nostaa tämän tulevaisuusvaliokunnan päätösehdotuksen viimeisen esityksen esille, eli me toivomme, että valtioneuvosto sanoittaa Agenda 2030 -toimenpideohjelman ja muutkin vastaavat kestävä kehityksen politiikkaa ohjaavat ohjelmat ja etenkin kansalaisia ja sidosryhmiä päätösprosesseihin osallistavat työskentelymuodot toivon muotoon. Päätöksenteon pohjaksi tarvitaan avointa tietoa ja arvokeskustelua niin kestävyysmurroksen mahdollisuuksista kuin uhkistakin, mutta parhaiten tarvittavaan muutokseen innostavat positiiviset esimerkit maailmalta ja kotimaasta läheltä ihmisten omaa arkea. Eli kestävästä tulevaisuudesta on tehtävä ihmisen kokoinen ja ihmisen näköinen. Näin loppuu meidän tulevaisuusvaliokunnan kestävä kehityksen toimintaohjelmaa Agenda 2030 käsittelevä mietintö, ja ajattelisin, että tässä on meille jokaiselle kyllä viitoitusta. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Edustaja Kettunen, olkaa hyvä.

16.54 Tuomas Kettunen kesk: Kunnioitettu herra puhemies! En halua pitkittää keskustelua. Haluan vain todeta tähän loppuun, että kun tämän Agendan tavoite on myös poistaa köyhyyttä, niin olen sen jo aikaisemminkin todennut mutta haluan vielä muistuttaa, että vahva valtion kassa eli vahva valtiontalous on köyhän ihmisen paras ystävä.

Kun tässä edustaja Tanus hyvin totesi, että pitää tehdä ihmisen näköistä, ihmisen kokoista politiikkaa, niin haluan vielä kerran muistuttaa Santeri Alkion opeista ja ihmisyyssaatteesta, että jokaisen politiikan tekemisen keskiöön on asettava ihminen, ja silloin alueellisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti oikeudenmukainen politiikka toteutuu, kun kaiken politiikanteon keskiöön asetetaan ihminen. — Kiitos.

Keskustelu päättyi.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 135/2021 vp

Eduskunta hyväksyi valiokunnan ehdotuksen kannanotoksi valtioneuvoston selonteon VNS 3/2020 vp johdosta. Asian käsittely päättyi.